

॥ श्रीःरिः ॥

आंतरराष्ट्रिय पुष्टिमार्गीय वेष्णाव परिषद्

प्रस्तुत करे छे :

भंगला धी शयन सुधीना शीतकालना नित्य पद

शीत काल सुहायणो

कीर्तनकार :
श्री जमनाप्रसाद शर्मा

उद्घोषक :
श्रीमती कल्याणार्पेन शाह

(केसेट आवृत्ति)

શ્રી હરિ:

પરિષદ કાર્ય - ભગવદ્ સેવા

“નિર્ણાયક ધડી આવી પહોંચી છે. અસ્તિત્વનો પ્રશ્ન છે. પુષ્ટિમાર્ગીય વૈષ્ણવ પરિષદનું પ્રત્યેક કાર્ય ભગવદ્ સેવા છે. પ્રત્યેક વૈષ્ણવ વારંવાર વિચાર કરે કે આ પુષ્ટિમાર્ગીય સંગઠન માટે હું શું કરી શકું તેમ છું ? આ ધાર્મિક સંસ્થા છે. અહીં ભગવાન રહ્યાં છે. આ સંસ્થાના અલૌકિક કાર્યને ભગવદ્ સેવા માની કાર્ય કરો, સેવા માંગવાની હોતી નથી, જાતે શોધી લેવાની હોય છે. કોઈ પણ પ્રકારની અપેક્ષા રાખી પરિષદમાં આવશો નહીં. કામ કરવાનો અહંકાર ન હોય, પણ ભગવદ્ સેવાકાર્ય ન કરી શકવાનો ક્ષોભ જરૂર થવો જોઈએ. સ્વધર્માચરણની દ્રઢતા અને ત્યાગના બળે છેલ્લાં પાંચસો વર્ષથી પુષ્ટિમાર્ગ ટકી રહ્યો છે. ધર્મ માટે સમય નથી એમ જે કહે છે તેમના માટે ભગવાનને પણ સમય નથી હોતો. ધર્મ પ્રત્યેના સ્વકર્તવ્યપાલનથી ભગવાન જાતે જ ચાલ્યા આવે છે.”

નિ. લી. પૂ. પા. ગો. શ્રીરણછોડાચાર્યજી
(શ્રીપ્રથમેશજી)

શ્રી હરિ :

॥ શ્રી કૃષ્ણ : શરણં મમ્ ॥

નાહં વસામિ વૈકુંઠે યોગિનામ્ દ્વદયે ન ચ ।

મદ્ ભક્તતા : યત્ર ગાયન્તિ, તત્ર તિષ્ઠામિ નારદ : ॥

આંતરરાષ્ટ્રિય પુષ્ટિમાર્ગીય વૈષ્ણવ પરિષદ દ્વારા સંચાલિત, વલ્લભ કૃપા કીર્તન મંડળ, ષડઋતુઓની કીર્તનોની કેસેટમાલાનું, પ્રથમ મોતી “શ્યામ ઘટા ધીર આયી” પ્રગટ કર્યા બાદ, આજ કેસેટમાલાનું દ્વિતીય મોતી, શીતકાલિન રાગોમાં અષ્ટયામ સેવામાં ગવાતાં કીર્તનોની દ્વિતીય કેસેટ, “શીતકાલ સુહાવનો”, પ્રભુની સેવામાં સમર્પિત કરતાં આનંદાનુભાવ અનુભવે છે. દરેક વૈષ્ણવ પોતાના સેવ્ય ઠાકોરજી સમક્ષ, શાસ્ત્રિય પદ્ધતિથી સાંપ્રદાયિક કીર્તનો સમર્પિત કરી શકે, તથા લૌકિકમાં પણ હવેલી સંગીતનું ખોવાયેલું સ્થાન પુન : સ્થાપિત કરી શકાય, એવા ઉચ્ચ હેતુથી વલ્લભ કૃપા કીર્તન મંડળની સ્થાપના ની. લી. પૂજ્ય પાદ સોમયાજી શ્રી પ્રથમેશજી (શ્રીરણછોડાચાર્યજી) દ્વારા કરવામાં આવી હતી.

એઓશ્રીના સેવક અને આંતરરાષ્ટ્રિય પુષ્ટિમાર્ગીય વૈષ્ણવપરિષદના સક્રિય કાર્યકર, શ્રી. જમનાપ્રસાદજી શર્મા - આ મંડળના કીર્તનાચાર્ય તરીકે, ઘણાં વર્ષોથી સેવા આપી રહ્યા છે. સંગીત વિશારદની ઉપાધિ પ્રાપ્ત કરનાર, તેમને વ્રજ કૃષ્ણસેવાશ્રમ મિશનનો પ્રથમ પુરસ્કાર પંડિત નહેરુના હસ્તે મેળવવાનું સૌભાગ્ય પ્રાપ્ત થયું છે. એમની જ પ્રેરણા, માર્ગદર્શન અને સૂચનોના ફલસ્વરૂપે આ કેસેટ આજે પ્રગટ થઈ રહી છે. નિરોધ પ્રાપ્તિ માટે પ્રભુની દીવ્ય લીલાઓમાં અવગાહન કરવું અતિ આવશ્યક છે. આ દીવ્ય લીલાઓની અનુભૂતિ માટે કીર્તનો એ અતિ સ્બળ માધ્યમ છે. આ કીર્તનોના રસપાન દ્વારા.

પ્રભુકૃપાથી નિરોધ પ્રાપ્તિ કરી શકાય એ હેતુથીજ “શીતકાલ સુહાવનો ” કેસેટમાં પ્રભુનીઅષ્ટયામ સેવાની વિધવિધ લીલાઓને આવરી લેતાં પચાસ જેટલાં કીર્તનો રજૂ કરવાનો પ્રયત્ન કર્યો છે.

વર્ષાઋતુમાં નીત્યનૂતન લીલા કરતાં હરિતપ્રિયાપ્રિયતમની લીલાઓને, ગોકુળવાસીઓએ મન ભરીને માણી ન માણી, ત્યાં તો પ્રભુની સેવા માટે શરદ સખી આવી પહોંચ્યાં? શરદઋતુમાં ગોપાંગનાઓનાં મનોરથને પૂર્ણ કરવા માટે પ્રભુએ શારદિય મહારાસ રચ્યો, આ રાસની રસ સમાધિમાં લીન થયેલાં ગોપાંગનાઓની રસ સમાધિ છૂટી ન છૂટી, ત્યાં તો હેમંત સખીએ પોતાનું સામ્રાજય સ્થાપી દીધું.

હેમંતનું આગમન થતાં જ, વાતાવરણમાં ઠંડીના ચમકારા વરતાવા લાગ્યા. દિવસો ધીમે ધીમે નાના અને રાત્રિ વિશદ થવા લાગી. લીલાંછમ વૃક્ષોનો રંગ ઝાંખો પડવા માંડ્યો, શીતકાલનું સામ્રાજય પૂર્ણ પણે ફેલાતાંજ ધીમે ધીમે વૃક્ષો પર્ણોનો ત્યાગ કરી નિરાવરણ બની ગયા. જાણે ઠંડીથી રક્ષણ કરવા વૃક્ષોએ ધરતીમાતાને પર્ણોનું ઓઢણ ન ઓઢાડી દીધું હોય ? વર્ષા અને શરદ સખીનું ગમન, અને હેમંત અને શિશિર સખીનું આગમન, એટલે જ શીતકાલ. પ્રબોધિની એકાદશીથી વસંતના આગમન સુધી શીતકાલનું આધિપત્ય હોય છે. પ્રથમ હેમંતકુજમાં અને ત્યારબાદ શિશિરકુંજમાં પ્રભુ સ્વામિનીજીઓ સહિત બિરાજી, આ બન્ને સખીઓ સાથે સર્વનાં મનોરથોને પૂર્ણ કરે છે. પ્રભુ જેમના મનારથોને પૂર્ણકરે છે તેમને મહામાસ એટલે કે મકરમાસની અતિ ઘરુણ, હાડને ગાળી નાખનારી ઠંડીની અનુભૂતિ થતી નથી, અને જેમને પ્રભુનો વિરહ છે એમને વિરહાગ્નિ એવો તપાવે છે, કે હીમપણ અગ્નિજવાલા જેવું લાગે છે.

ભાવવૈવિધ્ય એ શીતકાલિન પદોની આગવી લાક્ષણિકતા છે. એમાંયે ખંડિતા અને હીલગના પદો હૃદયસ્પર્શી છે. ખંડિતા એટલે માનભંગ થયેલી માનુની, પ્રિયતમથી તરછોડાયેલી નાયિકા. આવી નાયિકાની મનોવેદના જ્યારે શબ્દોમાં પ્રગટ થાય ત્યારે ખંડિતાનું પદ બને. નીચેની પંકિતઓ એનું સુંદર ઉદાહરણ છે.

“મહા માસકે કદન કરિ, માંસ રહયો નહિ દેહ

માંસ રહયો ઘટ લાગિકે, બદન ચહન કે નેહ ॥

તો કારતક સુદ પૂનમથી, માગશર સુદ પૂનમ સુધી, મંગલાશ્રંગાર સમયે ગવાતા પ્રતયર્યાના પદો પણ અદ્ભુત છે. શ્રીપતિને જ પતિ તરીકે પામવાની ઇચ્છાથી મહાભાર્ગિની રતિરસના અધિશ્વરી દેવી કાત્યાયની, એટલે કે શ્રી યમુનાજીના પ્રતસમયે પ્રભુએ, ગોપીઓનાં વસ્ત્રોનું હરણ કરી, તે દ્વારા તેમને જ્ઞાન અને તેમના ઇચ્છિત ફલનું ઘન કર્યું, તે ચીરહરણના પ્રસંગને કેન્દ્રમાં રાખીને આ પદોની રચના કરવામાં આવી છે.

તો હીલગના પદો એટલે લગનીના પદો, મનમોહનમાં મન લાગી ગયું છે. હવે માત્ર શ્યામમુખ દર્શનની તીવ્ર ઇચ્છા છે. પ્રભુ મિલનની ઉત્કંઠા છે. હીલગનું પ્રત્યેક પદ, મન-વચન-કર્મથી શ્યામમયલની ચુકેલાં રાધારાણીનું અનોખું ચિત્ર ખડું કરે છે. આમ સુહાવનો શીતકાલ એના વૈવિધ્યસભર પદોને કારણે વધુ સુંદર લાગે છે. આપણે આગળ જોયું કે કુંજમાં પ્રભુ, હેમંત અને શિશિર સખીઓને સેવાનું સુખ આપે છે. તો અહીં નંદમહેલમાં નંદરાણી પણ પ્રભુના, (એના લાલાના) સુખ માટે,

શીતકાલને અનુરૂપ સાધન સામગ્રી સજ્જ કરે છે. હવે મલમલના વસ્ત્રો બાજુએ મૂકીને મા યશોદા, લાલા માટે, સાટીનના, છીટંના અને કીનખાબના વસ્ત્રો, ગદ્દલ, અને ફરગુલ તૈયાર કરે છે. ઉષ્ણ અને શરદસમયે શીતળતા અર્પતા ચંદન અને છીપના શણગારને બદલે, હીરા-મોતીના, આભુષણો સજાવે છે. શીતકાલમાં ઉષ્ણતા અર્પે એવી ખાદ્ય સામગ્રીઓ તૈયાર કરે છે. અને લાલાના કક્ષમાં કનકની અંગિઠી પણ રાખે છે. આમ માતાએ શીતકાલને અનુરૂપ બધી તૈયારી કરી લીધી છે.

તો ચાલો સહુ પ્રથમ, શ્રી વલ્લભ, શ્રી વિકૃલ અને ત્રિવિધ તાપ હારિણી શ્રી યમુનાજીને વંદન કરી, ત્યારબાદ શીતકાલમાં, અષ્ટયામ સેવા સમયે ગવાતાં પદ્યે અને કીર્તનો દ્વારા, રસો વૈ સઃ શ્રી નંદનંદનની સેવાને સ-રસ બનાવીએ, કીર્તનો દ્વારા પ્રભુને સુખ આપીએ, અને આપણે પણ અલોકિકાનંદની અનુભૂતિ કરીએ.

॥ श्री हरिः ॥

આંતરરાષ્ટ્રીય પુષ્ટિમાર્ગીય વૈષ્ણવ પરીષદના

કેન્દ્રીય પ્રમુખ શ્રી ઇન્દ્રકાંતભાઈ ત્રિકમલાલ પરિખનું

પુષ્ટિ સૃષ્ટિના ભાગ્યવાન વૈષ્ણવ વૃંદ, 'અપનો સ્વરૂપ નિહારલ્યો, તબ હોઓગેન્યાલ ભુતલ જેલ વિદેશ હું જન્મત બીતે હુકાલ.'

આપણને કહેવામાં આવે છે કે જીવન બગડે તો હરકત નહી. પણ જનમ નહી બગડવો જોઈયે. કારણ અનેક જન્મોથી આપણે ભટકી રહ્યા હતા, તેથી આપણા યુગલ સ્વરૂપે આપણી સુધી લેવા શ્રી વલ્લભરૂપે પધારી, આપણા મૂળ સ્વરૂપનું સ્મરણ કરાવી, આપણા સ્વામીથી સંબંધ કરાવી, નિજાનંદનુ દાનઆપવા, આપણને પ્રપંચ વિસ્મૃતી પૂર્વક ભગવદાસકિત કરાવવા, "અવ્યાવૃત્તે ભજેતુ કૃષ્ણાનો ઉપદેશઆપી, માહામ્યજ્ઞાન પૂર્વક કૃષ્ણાસેવા સદાકાર્યા કરવાનું કહ્યું. શ્રી જગન્નાથજીએ પણ આપણને "કર્મોપ્યેક્ય તસ્યદેવસ્યસેવા" કરવાનીજ આજ્ઞાઆપી. શ્રી મહાપ્રભુજીએ "કીટ ભ્રમરન્યાયે" આપણી ચિત્તવૃત્તિઓનો નીરોધ કરાવવા 'પ્રાપ્ત્યં સેવેત નિર્ભમઃ' ની આજ્ઞાઆપી, 'સેવકોડહંનયાન્યથા' નીભાવના સુદૃઢ કરાવવા, પ્રભુસેવામાં, રાગ, ભોગ, શ્રંગારને ઋતુ અનુસાર અનુસરી, પ્રભુલીલાઓનું અવગાહન કરી શકાય, એ માટે નીત્ય કીર્તન અને ઉત્સવોના ઋતુ અનુસાર કીર્તનોથી આપણા નીત્યલીલા નિત્યનૌતમ લીલાકરનારા પ્રભુને અનેક રાગ રાગિણીયોથી રીઝવવા, અષ્ટ છાપ કવિઓ દ્વારા કીર્તનો પ્રગટ કરાવ્યા, તેથી આ. રા. પુ. વૈ. પરિષદે દરેક ઋતુ અનુસાર, મંગલાથી શયન સુધીના નિત્યકીર્તનોની ૩ અને ઉત્સવોની, ઋતુ અનુસાર, ૩ એમછ કૅસેટોનોસેટ પ્રસ્તુત કરવાનો સંકલ્પ કર્યો હતો. જેમા પહેલા વર્ષા કાળની 'શ્યામધટા ધીરઆંઈની' તથા આ બીજી 'શીતકાલસુહાવનો' ની કૅસેટ પ્રસ્તુત કરતા અમો અત્યાનંદ અનુભવીયે છીએ. અને આશા કરીયે છીએ કે, દરેક વૈષ્ણવો એનો લાભ લઈ શ્રી પ્રભુને વંદે.

રીઝવવાનો પ્રયત્ન કરી, જન્મ સફળ કરવા, નિજાનંદની અનુભૂતી કરવા, રોજેરોજની સેવાસાથે દરેક ઋતુના અષ્ટયામ સેવાનું અવગાહન કરશે. તો ચાલો આપણે શીતકાલમાં અષ્ટયામ સેવાનું અવગાહન કરવા, પહેલા ગુરૂવંદના કરી અષ્ટ યામની સેવા સ્મરણનો લાભ લઈએ.

(૧) શ્રી મહાપ્રભુજીની વિનતીનું પદ :-

“નમો વલ્લભાધિશપદ.....

પ્રભુની કૃપાથી મુકિત અવશ્ય મળે છે. પરંતુ પ્રભુના લીલાધામમાં પ્રવેશવાની ક્ષમતા માત્ર વલ્લભ કૃપાથીજ પ્રાપ્ત થાય છે. એવા શ્રી વલ્લભના ચરણયુગલને વારંવાર વંદન કરતા શ્રી હરિદાસજી કહે છે. અન્યના મહિમા ગાનથી નાશવંત સુખ-સંપત્તિની લાલચ પેદા થાય છે. જે ભવ બંધનમાં નાખે છે. એકમાત્ર શ્રી વલ્લભના ચરણકમલનું શરણ જ, જન્મોજન્મ સેવા રૂપી અવિનાશી સુખની પ્રાપ્તિ કરાવે છે. કવિ શિરોમણી દયારામે પણ આજ ગાયું છે કે, “હરિના જનતો મુકિત ન માંગે, માંગે જનમોજનમ અવતાર રે. આવા જન્મોજન્મ સેવાનું સુખ આપનાર, શ્રી વલ્લભના ચરણકમલને વારંવાર વંદન. રાગ - ભૈરવ અને તાલ ઝપતાલમાં, શ્રી મહાપ્રભુજીની વંદનાનું આ પદ સાંભળિયે.

શ્રી ગુરૂવંદના. રાગ - ભૈરવ. તાલ - ઝપતાલ

(૧) નમો વલ્લભાધીશ પદકમલ યુગલે સદા વસતુ મમ હૃદયં

વિવિધભાવ રસવલિતં ॥ અન્યમહિમા ડઙ્ગા ભાસ વાસના વસિતં મા ભવતુ જાતુ

નિજભાવ ચલિતં ॥૧॥ ભવતુ ભજનીય મતિશયિત રુચિરં ચિરં ચરણયુગલં સકલબુણ સુલલિતં ॥

વદતિ હરિદાસ ઇતિ મા ભવતુ મુક્તિરપિ ભવતુ મમ દેહ શત્તજન્મ ફલિતં ॥૨॥

(૨) શ્રી ગુસાંઇજીની વંદનાનું પદ :-

“શ્રી વિક્કલનાથજુકે ચરણ શરણમ.....”

કલિમલદુઃખને હરનારા, ત્રિવિધતાપનો નાશ કરનારા પૂર્ણ પુરુષોત્તમ, શ્રી વલ્લભસુતની વંદના કરતું આ પદ છે. દેવીજીવોના હીતમાટે, મનુષ્યદેહ ધારણ કરી સાક્ષાત પ્રભુએ પોતે શ્રી વિક્કલનાથ તરીકે અવતાર લીધો છે. એવા સર્વ સુખોના દાતા, આ ભવબંધન રૂપી દુઃખનો નાશ કરનારા અને ભુતલમાં દઢ ભકિતને પ્રગટ કરનારા, શ્રી ગુસાંઇજીના ચરણકમલને શ્રી કાન્હરદાસ વારંવાર પ્રણામ કરે છે.

રાગ : બિભાસ અને તાલ ઝપતાલમાં ગૂંધાયેલું આ શ્રીગુસાંઇજીની વંદનાનું પદ સાંભળિયે.

શ્રી ગુસાંઇજીની વંદના. રાગ - બિભાસ. તાલ - ઝપતાલ

(૨) શ્રીવિટ્ઠલનાથજુકે ચરણશરણં ॥ શ્રીવલ્લભનંદનં

કલિદુઃખખંડનં પૂરણરુષોત્તમં ત્રયતાપહરણં ॥૧॥ સકલદુઃખદારણં

શ્વસિંધુ-તારણં જનહિત લીલાદેહ ધરણં ॥ કાન્હરદાસપ્રભુ સર્વસુખસાગરં

શુભલ દૃઢભક્તિ પ્રકટ કરણં ॥૨॥

(૩) શ્રી યમુનાજીને વિનતીનું પદ :-

“દીન જાન મોહિ દીજે યમુના.....”

દ્રઢ વિશ્વાસ અને શ્રદ્ધાથી બાળક માત્ર માતા પાસે જ માંગણી કરી શકે. આવી જ શ્રદ્ધાથી શ્રી યમુનાજીને આર્ત બની પ્રાર્થના કરતા, ભકત હૃદયમાંથી પ્રગટેલું આ યમુનાજીની વિનતીનું પદ છે. જેના જલપાનથી મનનો મેલ દુર થાય છે. ત્રિવિધ તાપ નાશ પામે છે. અને શરણે આવેલો જીવ, શ્રીજીયરણનું સુખ પામે છે એવી યમુનાજીને, ભકત કવિ પરમાનંદદાસજી વિનવી રહ્યા છે કે, હે, વ્રજરાજની લાડિલી, નંદનંદનને સદાયે સુખ આપનારી, મહારાણી શ્રી યમુના તું મને દીન-દીન જાણી મારા ઉપર એટલી કૃપા કર કે, મને દાસાનુદાસ થવાનું ભાગ્ય પ્રાપ્ત થાય. જે ગોપિકાઓએ પ્રભુપ્રાપ્તિ માટે આલોક-પરલોકની, સ્વાર્થ પરમાર્થની, જાતિ-કુલની, પુરજન-ગુરુજનોની પણ, પરવા નહોતી કરી, એવી ગોપિકાના દાસ થવાની ભકતહૃદયની અહીં અભિલાષા છે. રાગ : દેશકાર, તાલ : ત્રિતાલમાં નિબધ્ધ, શ્રી યમુનાજીને વિનતીનું પદ સાંભળિયે.

શ્રીયમુનાજીનેવિનતિ. રાગ - દેશકાર. તાલ - ત્રિતાલ

(૩) દીન જાન મોહિ દીજે યમુના ॥ નંદકુમાર સદા વર માંગો ચોપિનકી દાસી મોહિ કીજે ॥૧॥
તુમ તો પરમ ઉદાર કૃપાનિધિ ચરણ શરણ સુખકારી ॥ તિહોરે વશ સદા લાડલીવર તવ તટ ક્રીડત
નિરિઘારિ ॥૨॥ સવ વ્રજજન વિહરત સંઘ મિલ અદ્ભુતરાસવિલાસી ॥ તુમારે પુલિન નિકટ કુંજનદ્રુમ
કોમલ શશી સુવાસી ॥૩॥ જ્યૌ મંડલમેં ચંદ બિરાજત ભરભર ઈરકત નારી ॥ શ્રમજલ હસત ન્હાત
અતિરસભર જલક્રીડા સુખકારી ॥૪॥ રાનીજીકે મંદિરમેં નિત ઉટ પાય લાવ ભુવનકાજ સવ કીજે
॥ પરમાનંદદાસ દાસીઢે નંદનંદન સુખ દીજે ॥૫॥

(૪) શ્રીનેજગાવવાનું પદ :-

“જાગિયે વૃજરાજ કુંવર કમલ કોશ ફૂલે.....”

એકતો શીતકાલ, એમાંયે પ્રભાતનો મનહર-મનભર સમય, ઊગતા સૂર્યના સોનેરી કિરણોએ આખાયે ગગનમંડળને જાણે સુવર્ણ રંગે રંગી દીધું. રવિકિરણોનો સ્પર્શ થતાં જ કમલદલ ખીલી ઉઠ્યાં. અલિગણ ડોલવા લાગ્યાં, પંખીઓના કલરવથી વાતાવરણ ગુંજવા લાગ્યું, આવે સમયે માં યશોદા, અંતરના અમીને આંખોમાં આંજીને, પ્રેમસભર નેત્રે લાલાને નિહાળી રહ્યાં છે, મૃદુ સ્પર્શ લાલાને જગાડી રહ્યાં છે. પોતાના દીવ્યચક્ષુઓનાં તેજથી પ્રભુની સતત ઝાંખી કરતા, સ્વર અને શબ્દના સ્વામિ સૂરદાસજી કહે છે કે માતાનો મૃદુ સ્પર્શ થતાં જ, પરમમંગલકારી શ્રી બાલગોપાલ, નિદ્રાનો ત્યાગ કરી, જાગૃત થાય છે. રાગ આહિર ભૈરવના સુમધુર સ્વરોમાં, અને એકતાલમાં ગુંથાયેલા આ શ્રી ઠાકોરજીને જગાવવાના પદનો આનંદ લઈએ.

શ્રી વ્રજેશ્વરજીને જગાવવાનું પદ. રાગ - અહિરભૈરવ. તાલ - એકતાલ

(૪) જાગિયે વ્રજરાજકુંવર કમલ કોશ ફૂલે ॥ કુમુદિની જિય
સકુચ રહી ભૃંગલતા ઝૂલે ॥૧॥ તમચર ખન કરત રોર બોલત વનરાઈ ॥
રાંમત ચૌમધુર નાદ બછ ચપલતાઈ ॥૨॥ રવિ પ્રકાશ વિધુ મલીન ચાવત
વ્રજનારી ॥ સૂર શ્રીનોપાલ ઉટે પરમ મંગલકારી ॥૩॥

(૫) શ્રીજીને કલેઉનું પદ :-

“હોં બલબલ જાઉં કલેઉ લાલ કીજે.....

મીઠી નિદ્રામાંથી જાગેલા શ્યામસુંદરને માતા કલેઉ કરવા માટે વિનવી રહયાં છે. જાતજાતના પ્રલોભનો આપીને પ્રભુને કલેઉ માટે તેઓ લલચાવી રહયાં છે. બાળસુલભ સ્વભાવથી પરિચિત માતા, ‘બેની જલ્દી બઢશે’ એવું પ્રલોભન આપીને પ્રભુને ધોળિ ગાયનું દૂધ પાઇ રહયાં છે. અને સમગ્ર વિશ્વને વશમાં કરીલેનાર પ્રભુ આજે માતાના પ્રેમરસમાં ભીજાઇને માતૃસ્નેહને વશ થઇગયા છે.

સાંભળીએ કલેઉનું આ પદ રાગ છે રામકલી, તાલ : ત્રિતાલ.

શ્રીકલેઉનું પદ રાગ - રામકલી.તાલ - ત્રિતાલ

(૫) હોં બલબલ જાઉં કલેઉ લાલ કીજે ॥ ધીર ધાંડ ઘૃત

અતિ મૌટૌહે અબકી કૌર બચ લીજે ॥૧॥ બેની બઢે સુનો મનમોહન મેરો કહ્યો

પતીજે ॥ ઓટયો દૂધ સઘ ધોરીકો સાત ઘૂંટ ભર પીજે ॥૨॥ વારને જાઉં

કમલમુખ ડપર અંચરા પ્રેમરસ ભીજે ॥ બોહોસ્યો જાય ખેલો યમુનાતટ ગોવિદસંન

કરલીજે ॥૩॥

(૬) શ્રીજીને કલેઉનું પદ :-

“ઉઠત પ્રાત કઠુ માત જશોદા મંગલ ભોગ.....”

કલેઉનું જ આ એક બીજું સુંદર પદ છે. મા યશોદા હરિ હલધરની જોડીને માખણ, મિશ્રિ, મલાઈ અને શીતકાલને અનુરૂપ કેસર-કસ્તૂરીયુક્ત દૂધનો મંગલભોગ આરોગાવી રહ્યાં છે. બાળરૂપ ધરી, મા યશોદાની ગોદમાં ખેલતા, જગતનાપિતા, આજે અડધું માખણ મુખપર લપટાવી, અડધું દૂધ ઢોળી-બાળસુલભ ચેષ્ટાઓ દ્વારા, માતાના હૃદયને આનંદિત કરી રહ્યા છે. ત્રિતાલમાં નિબદ્ધ, કલેઉના આ પદનો આનંદ, રાગ ભૈરવના સ્વરોમાં માણિએ.

શ્રીશ્યામ બલરામને કલેઉનું પદ. રાગ - ભૈરવ. તાલ - ત્રિતાલ

(૬) ઉઠત પ્રાત કઠુ માત જશોદા મંગલ ભોગ દેત દોઝ છોરા ।

માખન મિસરી દહ્યો મલાઈ દૂધભરે દોઝ કનકકટોરા ॥૧॥ કણુક ખાત કણુ

મુખ લપટાવત દેત દૂરાય મિલિ કરત નિહોરા । પરમાનન્દ પ્રભુ ઝબક પરત દૂન

ધરત લાલ મુજ કરત કલોલા ॥૨॥

(૭) વ્રતચર્યાનું પદ :-

“અહો હરિ હમ હારી તુમ જીતે.....”

શીતકાલના પદોમાં વ્રતચર્યાના પદોનું આગવું સ્થાન છે. પ્રભુનેજ પતિ તરિકે પ્રાપ્ત કરવા ઇચ્છતી વ્રજની ગોપિકાઓ, શીતકાલમાં વહેલી સવારે, યમુનાજીમાં સ્નાન કરી, મા યમુનાજી એટલે કે કાત્યાયની માતાનું પૂજન કરી, નંદનંદનનેજ પતિ તરીકે પ્રાપ્ત કરવાના મનોરથ સેવે છે. ત્યારે યમુના જલમાં સ્નાન કરતી ગોપીઓને એમના ઇચ્છિત ફલનું દાન દેવાની ઇરછાથી, અને નિર્વસ્ત્ર સ્નાનના અપરાધમાંથી બચાવવાની ભાવનાથી, પ્રભુ, ગોપીઓનાં વસ્ત્રોનું હરણ કરી, કદંબડાળે ચઢી, બેસે છે. ઠંડીમાં કંપતી ગોપીઓ, પ્રભુને વસ્ત્રો પાછા આપવા વિનંતી કરે છે. સંપૂર્ણ શરણાગતિ સ્વીકારે છે. ભલે ગોપીઓ કહેતી હોય કે “પ્રભુ તુમ જીતે હમ હારે” પરંતુ ગોપીઓની એ હારમાં પણ જીત જ સમાયેલી છે. કારણ પ્રભુ ગોપીઓને ઇચ્છીત ફલનું દાન દઈ રહ્યા છે. ચીર એટલે આવરણ, મનુષ્ય વૃત્તિ અને વાસનાના આવરણોને ઉતારી, નિરાવરણ બની, પ્રભુનું શરણ સ્વીકારે, તો, પ્રભુ ક્યાં દૂર છે ? વ્રતચર્યાના આ પદનો રાગ છે લલિત, તાલ છે રૂપક.

શ્રીવ્રતચર્યાનું પદરાગ - લલિત. તાલ-રૂપક

(૭) અહો હરિ હમહારી તુમજીતે ॥ નાચરનટપટ દેહો હમારે

કાંપતહૈ તનસીતે ॥૧॥ કાનન કુંડલ મુકુટ બિરાજત કાન્હકુંવરકે હૈ વારી ॥

હાહાચાત પૈયાંપરત હો અબહૈં ચેરિતુમ્હારી ॥૨॥ તબ તેરો અંબર દેહૈં રી સજની

જલતેહોય સબન્વારી ॥ સૂરદાસપ્રભુ તિહારેમિલનકૌં તુમ જીતે હમ હારી ॥

(૮) વ્રતચર્યાનું પદ :-

“દ્વિવ્રત કીનો મેરે હેત.....”

વ્રતચર્યાનું આ એક વધુ પદ છે. જેનું મન શ્રીકૃષ્ણ ઉપર ન્યોછાપર થઇ ચુક્યું છે એવી વ્રજની ગોપીઓ, શીતકાલની વહેલી સવારે, યમુનાજલમાં સ્નાન કરી, સંકલ્પ સહિત એક માસ પર્યંત વ્રતનું આરાધન કરે છે. શ્રીકૃષ્ણની લીલાઓનું અને એના નામોનું ઉચ્ચ સ્વરે ગાન કરે છે. નિરાવરણ બની પ્રભુની શરણમાં જાય છે આથી પ્રસન્ન થયેલા પ્રભુ, ફલ સ્વરૂપે શરદઋતુમાં મહારાસ રચી, ગોપીઓના મનોરથોને પૂર્ણ કરવા વચનબધ્ધ થાય છે. ગોપીઓ વ્રતચર્યાના આ ફલધનથી અતિપ્રસન્ન છે. રાગ માલકૌંસ અને તાલ ત્રિતાલમાં નિબધ્ધ સૂરઘસજી રચિતવ્રતચર્યાનું આ પદ સાંભળિયે.

શ્રીવ્રતચર્યાનાફળનું પદ રાગ - માલકૌંસ. તાલ - ત્રિતાલ

(૮) દ્વિવ્રત કીનો મેરેહેત ॥ ઘન્યકહેં નંદનંદન જાઠુ સબનહીકે હેત
॥૧॥ કરો પૂરન કામ તુમારો શરદરાસ રમાય ॥ હરખ ભઈ યહે સુનત ચોપી
રહીસીસ નવાય ॥૨॥ સબનકો અંબ પરસ કીનો વ્રત કીનો તનનાર ॥ સુરપ્રમુ
સુખ દિયો મિલકે વ્રજચલી સુકુમાર ॥૩॥

(૯) ખંડિતાનું પદ :-

“જરીકે જરાયવેકોં તાતે તન તાયવેકું.....”

શ્રી શ્યામસુંદરના રાત્રિકાલિન વિલાસ સ્વરૂપનાં દર્શન થતાં જ, શ્યામ વિરહથી બેચેન વ્રજાંગનાનું મન અને માન બેઉ ખંડિત થાય છે. કારણકે રાત્રિકાલિન જે સુખ, બીજી વ્રજાંગનાને પ્રાપ્ત થયું એનાથી પોતે વંચિત છે, એની પીડા તો છે જ, આથી જ પ્રભુને ઉપાલંબ આપતાં એમના શ્રીઅંગ ઉપર અંકિત માળા અને અઘર ઉપરની અંજન રેખા દ્વારા એ બતાવવા માંગે છે, કે પ્રભુ અન્ય ગોપીમાં આસક્ત થયા છે. અન્ય સાથે વિલાસ કરી હવે અહીં શા માટે આવ્યા છો? આમ ગોપી પ્રભુને ઉપાલંબ આપી રહી છે. છતાં સૂરશ્યામ કહે છે, કે, એક પણ પણ એના મનને ચેન નથી. આટલું માનભંગ થવા છતાં, એ વ્રજાંગનાના હૃદયમાંથી, પ્રભુ એક ક્ષણપણ અળગા થયા નથી. જે પદોમાં સૂરશ્યામની છાપ જોવા મળે છે, એ બધા જ પદો, શ્રી. પ્રભુએજ રચેલા છે કારણકે સવાલક્ષ પદોનો સંકલ્પ કરનાર, ભક્તકવિ સૂરદાસજી એટલા પદો પૂર્ણ ન કરી શક્યા. ખંડિતાનું આ પદ એ શ્રી ઠાકોરજીની જ રચના છે. રાગ લલિતના સ્વરોમાં ગૂંથાયેલું, અને એકતાલમાં નિબધ્ધ આ પદ સાંભળિએ.

શ્રી ખંડિતાનુ પદ રાગ - લલિત. તાલ - એકતાલ

(૯) जरीके जरायवेकों तातेतन तायवेकूं कटेलोन लायवेकूं द्वार आय

टरेहो ॥ रेनबसे और टोरअब आये मेरीओर बाहीपें पधारो कान्ह जाके बस परेहो

॥१॥ बिनबुणमाल सोहे अघर अंजन रेख मेरीसों कान्ह अब जाओ तुम

भरेहो ॥ चारयाम बीते मोहि घडी भर कल नाहि सूरस्याम हियेहूते नेकहु न टरेहो ॥२॥

(૧૦) મંગલાસન્મુખનું પદ :-

“મંગલ રૂપ યશોદાનંદ.....”

મંગલા સન્મુખનું આ પદ અનાયાસે જ “મધુરાષ્ટક” ની યાદ અપાવી જાય છે. મધુરાષ્ટકમાં પ્રભુની પ્રત્યેક અંગભંગીની મધુરતાના, પ્રભુના મનમોહક લાસ્યસ્વરૂપના દર્શન થાય છે. તો આ પદમાં પ્રભુના મંગલમય સર્વાંગ સ્વરૂપનું વર્ણન કર્યું છે. અહિં પણ ભક્તની દ્રષ્ટિ પ્રભુના મસ્તકથી લઈને શ્યામસુંદરની મુરલી, અને એના ચરણારવિંદ સુધી જ્યાં જ્યાં સ્થિર થાય છે. તે બધુંજ મંગલમય છે. મંગલતા અને મધુરતા ક્યાં અકેબીજાથી ભિન્ન છે ? જે મંગલમય છે, તે, મધુર પણ હોવાનું જ. તો ચાલો મંગલરૂપ નિધાન સાંવરિયાના મંગલરૂપનું દર્શન, આ પદ દ્વારા કરીએ. રાગ છે માલકોસ, તાલ છે ત્રિતાલ.

શ્રીમંગલાદર્શનનું પદ રાગ - માલકોસ. તાલ - ત્રિતાલ

(૧૦) મંગલરૂપયશોદાનંદ ॥ મંગલમુકુટ કાનનમેકુંડલ મંગલતિલક
વિરાજતચંદ ॥૧॥ મંગલમૂષળ સ્વઅંસોહત મંગલમુરતિ આનંદકંદ ॥
મંગલલકુટ કારવમેચાપે મંગલમુરલિ વજાવત મંદ ॥૨॥ મંગલચાલ
મનોહરમંગલ દરશનહોત મિટેદુરવદ્દંદ ॥ મંગલવ્રજપતિ નામસબનકો મંગલ
યજ્ઞ વાવતશ્રુતિઈદ ॥૩॥

(૧૧) મંગલાઆરતીનું પદ :-

“પ્રાતઃસમે ગિરિધરજુકે સન્મુખ.....”

આ પદ વાંચતાં જ મન ક્ષણભર નંદમહેલમાં દોડી જાય છે. સોળે શણગારથી શોભતાં માયશોદ્ય, લાલગોપાલની આરતી ઉતારી રહ્યાં છે. રત્નજટીત કંકણોથી ઓપતાં કરકમલમાં, દીપશિખાઓથી ઝળહળતો કનકથાળ શોભી રહ્યો છે. આરતી સમયે ઝાલરના ઝનઝન રણકાર અને ઘંટાના મધુર નાદથી, સમગ્ર વાતાવરણ મંગલમય બની ગયું છે બાલ ગોપાલને નજર ન લાગે, માટે માતા આરતી ઓવારી રહ્યાં છે. પ્રભુની આ છબીના દર્શન કરતા, ભક્ત મુરારીદાસના જેવું ભાગ્ય, પ્રભુ અમને ક્યારે આપશો ? કોમલ રે, ગ, ધ, અને તીવ્ર મધ્યમસ્વર યુક્ત, સુમધુર તોડી રાગમાં ગુંથાયેલું, અને અકેતાલમાં નિબધ્ધ, મંગલાઆરતીનું આ પદ સાંભળિયે.

શ્રીમંગલાઆરતીનું પદ રાગ - તોડી તાલ - એકતાલ

(૧૧) પ્રાતસમે ગિરિધરજુકે સન્મુખ નીકી વની મંગલઆરતી ॥ કનકથાલ

દીપમાલ બાલનકે કરનમેં જમમ જમમ જોત હોત ચક્રસુકુમાર તી ॥૧॥

શંશં શાલર મધુરઘંટા ઘનન ઘનન બલૈયા કલૈયાકી ઘુનિહોત જબ ચમરઢારતી ॥

મુરારીદાસ પ્રભુકી વદનકી છબિ નિરખત ઘન્યઘન્ય યે નિકટનિહારતી

॥૨॥૧॥

(૧૨) શ્રીજીને સ્નાન કરાવવાનું પદ :-

“મજન કરત ગોપાલ ચૌકી પર.....”

શૃંગારદર્શનની જેમને સદૈવ આસક્તિ રહેતી હતી, એ અષ્ટસખાઓમાંના એક, શ્રી છીતસ્વામિની બાનીમાંથી પ્રગટેલું, સ્નાન સમયનું આ પદ છે. રત્નજડીત કનકચૌકી ઉપર, બાંકેબિહારી બિરાજ્યા છે. વ્રજાંગનાઓ પ્રભુને પ્રેમથી સ્નાન કરાવે છે. જેના સ્મરણમાત્રથી સંસારના કલ્મષો નાશ પામે છે. એ જગદિશ્વરના શ્રીઅંગનો સ્પર્શ પામતી ગોપીઓના ભાગ્યની શી વાત કરવી. હવે વિવિધ શૃંગારથી સજ્જ થયેલા શ્રીહરિ દર્પણમાં મુખ જોઈ મીઠું, મીઠું હસી લે છે. અને વ્રજવનિતાઓએ સ્વહસ્તે તૈયાર કરેલ સામગ્રી પ્રસન્ન ચિત્તે આરોગે છે. સ્નાન કરાવવાના આ પદનો રાગ છે દેશી, તાલ છે ત્રિતાલ.

શ્રી સ્નાન કરાવવાનું પદ. રાગ - દેશી. તાલ - ત્રિતાલ

(૧૨) મંજન કરત ગોપાલ ચૌકીપર ॥ અતિસુગંધ ફુલેલ ઉબટનો
વિવિધભાંત કી સોંઝરાખીઘર ॥૧૦૥ પ્રથમન્હવાય ફિર કેસર ચર્ચત શોંભિત અંગઅંગ
સુંદરવર ॥ વ્રજગોપી સબમિલગાવત હૈ અંગ ઉબટકર પરસ સીસ કર ॥૨॥ વિવિધ
ભાંતિ શૃંગારકરત હૈ અપનીઅપની રુચિ સુઘરવર ॥૩॥ લેદર્પણ શ્રીમુખહિ દિખાવત
નિરખનિરખ નયનહૈસેહરિ ॥૩॥ ભાંતિભાંતિ સામાગ્રી કરકર લેઆર્યોસબ ઘરઘર ॥
છીતસ્વામીનિરિઘરન આરોગત અતિઆનંદ પ્રફુલ્લિતકર ॥૪॥

(૧૩) શૃંગાર સન્મુખનું પદ :-

“નવરંગ લલનવિહારી મેરો કહે જાડો મોહી અધિક સુહાય.....”

શૃંગાર સન્મુખનું આ પદ, બીજા પદો કરતાં કંઈક નિરાળું લાગે છે. એમાંથી એજ ભાવ પ્રગટ થાય છે, કે, પ્રભુ પ્રેમના ભુખ્યા છે, ભાવના ભુખ્યા છે. ભાવને વશ થઈને જ એણે વિદુરની ભાજી, સુદામાના પૌઆ, અને દ્રોપદીના ચીર પૂર્યા છે. અને તેથી જ ગદ્ગદ અને ફરગુલથી ઢંકાયા છે. કનક અંગિઠી પણ ધરવામાં આવી છે. તોયે પ્રભુની ટાઢ આજે ઓછી થતી નથી. કારણ પરમ ભગવદ્વિય ત્રિપુરદાસજી વૈષ્ણવને ત્યાંથી આવેલું વસ્ત્ર, સેવકોએ ઠાકોરજીને અંગિકાર કરાવ્યું નથી. પ્રભુની ટાઢ ત્યારે જ જાય છે, જ્યારે ત્રિપુરદાસજીનું એ વસ્ત્ર, શ્રીજીને ઓઢાડવામા આવે છે. પ્રભુની આ ભાવલીલા પરમ સમર્થ શ્રી ગુસાંઈજીજ સમજી શકે. બાકી પ્રભુની આ લીલાઓનો પાર પામવાનું ક્યાં સુલભ છે? રાગ આસાવરીના સ્વરોમાં મઢેલું, અને ઝપતાલમાં નિબધ્ધ, શૃંગારસન્મુખનું આ અતિ સુંદર પદ છે.

શ્રી શૃંગાર દર્શનસન્મુખનું પદ. રાગ - આસાવરી. તાલ - ઝપતાલ

(૧૩) નવરંગ લલનવિહારી મેરો કહે જાડો મોહી અધિક સુહાય ।

પહિરી કવાઈ ઓઢિ લઈ ફરગુલ તોહુ સીંત સતાવત આય ॥૧॥ અચરજ મયે

સુનિ વલ્લભનંદન કનક અંગીઠી ધરિ મંગાય । પુનિ જિય સોચિ મંગાઈ ઉઢાઈ મજિ

ચઈ સીત હસે જદુરાય ॥૨॥ એસે પરમકૃપાલ દયાનિધિ વિસરત નહી સુધિ કરત

સહાય । ત્રિપુરારી ત્રિધારીકી વાતે કહા જાને કોઝ દેહુ વતાય ॥૩॥

(૧૪) પનઘટલીલાનું પદ :-

“આવતહી યમુના ભર પાની શ્યામરૂપ કાહુકો ઢોટા વાકી.....”

શ્યામસુંદરની બાંકી ચિતવનથી ધાયલ થયેલાં રાધારાણીનું સુરેખ શબ્દચિત્ર, પનઘટના આ પદમાં જોવા મળે છે. જમુના જલભરી આવતાં, રાધારાણીને શ્યામસુંદરના દર્શન થાય છે. નેત્રથી નેત્ર મળે છે. તારામૈત્રક રચાતાંજ રાધાજી સુધ-બુધ ખોઈ બેસે છે. અને પ્રભુરૂપી પ્રેમસમુદ્રમાં જલની ધારાની જેમ વૃષભાનદુવારી સમાઈ જાય છે. આવો રાધે-શ્યામના પ્રણયમંત્ર સમું, આ પદ સાંભળિયે. રાગ છે ચન્દ્રકોંસ, તાલ છે ત્રિતાલ.

શ્રી પનઘટલીલાનુ પદ. રાગ - ચન્દ્રકોંસ. તાલ - ત્રિતાલ

(૧૪) આવતही यमुना भर पानी ॥ स्यामरूप काहूको ढोटा वाकी
चितवन मेरी चैल भुलानी ॥१॥ मोहन कह्यो तुम को या ब्रजमे हमें नाहि
पहिचानी ॥ ठनीसी रही चेटकसो लाम्यो तब व्याकुल मुख फुरत न वानी
॥२॥ जादिनते चितयेरी मो तन ता दिनते हरिहाथ बिकानी ॥ नंददासप्रभु
यो मनमिलियो जो सावर में पानी ॥३॥

(૧૫) દધિમંથનનું પદ :-

“નંદગામ નીકો લાગતરી.....”

પ્રભુની અષ્ટયામ સેવામાં વિવિધ પ્રકારના અનેક પદો અને કીર્તનોથી પ્રભુને રીઝવવામાં આવે છે. દહીં, દુધ અને માખણતો, પ્રભુને પ્રિયમાં પ્રિય છે. પ્રાતઃસમયે દધિમંથન કરતી ગ્વાલિનીઓના મધુર ધ્વનિથી ગાજતું નંદગામ, નંદદાસજીને અતિશય પ્રિય લાગે છે. કારણ ત્યાં નંદન્યશોધના હેયાનો હાર છે, ગોપ-ગોપીઓની આંખોનો તારો અને રાધારાણીનો પ્યારો નંદદુલારો છે. જે શ્યામસુંદર દંડી-દુધને બહાને ગોપ-ગોપાંગનાઓને દીવ્યરસનું પાન કરાવે છે. એ ગોપ-ગોપીઓ ધન્ય છે. એ નંદગામ ધન્ય છે, જેમને પ્રભુની બાળલીલાના દર્શનનો લ્હાવો મળ્યો એ નંદદાસજીના ભાગ્યને પણ ધન્ય છે. રાગ-બિલાવલના સૂરોથી શોભતા, અને તિનતાલમાં નિબધ્ધ દધિમંથનના, પદ દ્વારા આપણે પણ દીવ્યરસને પામીએ.

શ્રી દધિમંથનનું પદ રાગ - બિલાવલ. તાલ - ત્રિતાલ

(૧૫) નંદગામ નીકો લાગતરી ॥ પ્રાતસમૈ દધિમથત ગ્વાલિની

સુનત મધુર ધ્વનિ ગાજતરી ॥૧॥ ધન્ય યેગોપી ધન્ય યેગ્વાલ જિનકેમોહન ડરલાગતરી ॥ હલધરસંવ

ગ્વાલસબ રાગત નિરિધર લે લે દધિ ભાગતરી ॥૨॥ જહાંબસત

સુરદેવ મહામુનિ ઈકોપલ નહીં ત્યાગતરી ॥ નંદદાસકોં યહ કૃપાફલ નિરિધર દેલે મન લાગતરી

(૧૬) ગોદોહનનું પદ :-

“અનોખે દુહૈયા મેં દેખે સો કહૂંધાર કહૂં દોહની.....”

ગોદોહનના આ પદમાં ભક્તકવિ કૃષ્ણજીવનજીએ, ગાયનું દોહન કરતા નટખટ નંદલાલની એક મસ્તીભરી છબીના દર્શન કરાવ્યા છે. પ્રભુ ગાયતો દોહવા બેઠા છે, પરંતુ દૂધનું પાત્ર ક્યાં છે ? એમની દ્રષ્ટિ ક્યાં છે અને દૂધની ધારા ક્યાં વહી રહી છે - આ બધાથી પ્રભુ બેખબર છે કારણકે એમને તો ખબર માત્ર રાધારાણીની છે. પ્રભુની દ્રષ્ટિ, એમનું ધ્યાન, બધુંજ રાધાજીના નેત્રોમાં સ્થિર થયું છે કૃષ્ણજીવનજી કહે છે કે આ, પણ એક મહદ્ આશ્ચર્ય છે, આ તે કેવો અનોખો દુહૈયો ? રાગ આસાવરી અને તાલ ઝપતાલમાં ગોદોહનનાં આ પદનો આનંદ માણિયે.

શ્રીગોદોહનનું પદ રાગ - આસાવરી. તાલ - ઝપતાલ

(૧૬) અનોખે દુહૈયા મેંદેખે સો કહૂંધાર કહૂં દોહની કહુ દૃષ્ટિ ॥

દેહોતોહે કહા દુહિઆવે એસીઝઈ પયપ્રષ્ટિ ॥૧॥ એસીતોધ્યાન માન તાહીસો લંચર
હિયે જાકે હો તુમ ડ્રષ્ટિ ॥ કૃષ્ણજીવન પ્રમુહરિકલ્યાણ કછુ તુમ્હેં નચોર યહસો નઈ
ઝઈ કછુસૃષ્ટિ ॥૨॥

(૧૭) માખણચોરીનું પદ :-

“મોહન ચોર્યોરી મનમાખન ઉરજમથાની.....”

માખણચોરીનું આ પદ છે. શ્યામપ્રેમમાં રંગાયેલી રસભિની ગોપિકા અહીં ફરિયાદ કરે છે કે મોહન એના ઉરનું મથન કરીને એમાંથી મન રૂપી માખણ ચોરી ગયા છે. શૃંગારિક લાગતા આ પદમાં ભક્તકવિએ કેટલા ઊંચા ગજાની વાત કહી દીધી છે. પ્રત્યેક મનુષ્ય જો એના હૃદય રૂપી પાત્રમાં રહેલું મન રૂપી માખણ, સંસારના હાસ વિલાસમાં પિગળાવી દેવાને બદલે પ્રભુના ચરણોમાં ધરી દે, તો પ્રભુ એનો અંગિકાર અવશ્ય કરે જ. પરતું એને માટે ગોપીઓ જેવો ભાવ જોઈએ, પ્રભુ પ્રાપ્તિ માટેનો તલસાટ જોઈએ. રાગ જૈનપુરીના સ્વરોધી શોભતું અને ત્રિતાલમાં નિબધ્ધ માખણચોરીનું આ પદ માણીએ.

શ્રીમાખણચોરીનું પદ રાગ - જૈનપુરી. તાલ - ત્રિતાલ

(૧૭) મોહન ચોર્યોરી મન માખન ઉરજ મથાની ॥ ડુહૂંકર વૃઢકર

લામ્યો અઘર રસ ચાખન ॥૧॥ નેતીલાજ તોર સવ સૂત્યો નેકુ ન રહ્યો રવાઈ આંખન ॥

જાંચ કહૂંચી વ્રજપતિજૂકે આવે નાહિ કોઝસાખન ॥૨॥

(૧૮) ઉરાહનાનું પદ :-

“ગારી મતિ દીજો મો ગરિબનીકો જાયો હૈ.....”

ઉરાહના એટલે ફરિયાદ કરવી, રાવ કરવી. નટખટ નાગરના ખટપટી તોફાનોથી થાકેલી ગોપિકાઓ એકત્ર થઈ, મા યશોદાજી આગળ રાવ કરવા જાય છે. નટખટ નંદકિશોર એમના દહીં-દૂધ માખણ ચોરીને ખાય છે અને ખવડાવે છે. દહીં-દૂધની મટુકીઓ ફોડે છે. નાગરી સ્ત્રીઓનો રસ્તો રોકી એમની પાસે દધીના દાણ માંગે છે. આવી નીત્ય થતી હાનીને કંઈ રીતે સહી શકાય. આથીજ તો-“શું નવીનવાહના પુત્રને તમે જન્મ આપ્યો છે-? એવી રાવ કરી ગોપીઓ, નટખટ નંદલાલને રોકવા, મા યશોદાને જણાવે છે. આ વ્રજાંગનાઓને, મા યશોદાનું પ્રેમ પરવશ માતૃહૃદય શું જવાબ આપે છે? સાંભળિયે ઉરાહનાના પદ દ્વારા, વ્રજલોકગીતની ધુન પર આધારિત, અને કહેરવા તાલને ઠેકે, માણિયે આ સુંદર પદને. શ્રીઉરાહનાનું પદ રાગ બ્રજલોકગીતધુન તાલ - કહેરવા

(૧૮) ગારી મતિ દીજો મો ગરીબની કો જાયોહે ॥

જિતતો બિનાર કિયો આન કહ્યો મોસોં તુમ મૈતો કાહૂં બાતનમેં નાહીં તરસાયોહે ॥૧॥

દધિકી મટકીમરી આંબનમે આંબધરી તોલ તોલ લીજોંમટૂં જેતો જાકો ખાયોહે ॥

સૂરદાસપ્રખુપ્યારે નિમિષ ન હૂંજે ન્યારે કાન્હ જૈસોપૂત મૈતો પૂરેપુન્યનસોં પાયોહે ॥૨॥

(૧૯) ફલફલારીનું પદ :-

“ચિકસોલીમેં ચના ચૂરાયે.....”

પ્રત્યેક ઋતુ પ્રભુની સેવામાં ઉપસ્થિત થાય છે ત્યારે સખીભાવથી, પ્રભુના સુખમાટે, તે તે ઋતુકાલિન ફલ-ફૂલ આદિ લઈને આવે છે. શીતકાલમાં હેમંતસખી, પ્રભુ માટે પુષ્ટિ અને શક્તિદાયક હરબરા (લીલાચણા) લઈને આવે છે. પ્રભુને એ આરોગવામાં ઘણો આનંદ આવે છે. એમાંયે ચોરેલા ચણા ખાવાની મઝા કંઈક ઓરજ હોય છે. આ પદમાં સૂરદાસજી કહે છે કે. ચીકસોલીથી ચણા ચોરીને ગોપ બાળકો સાથે ગોપાલ ભાગે છે, અને આવી પહોંચે છે ગહેવરવનમાં, જ્યાં ગોપસ્ત્રીઓ પ્રભુ મિલનની - પ્રભુદર્શનની આરતથી વાટ જોતી બેઠી હોય છે. ગોપીઓનું ભાગ્ય તો જુઓ, કે, ચણાને બહાને, ગોપીઓના મનોરથોને પૂર્ણ કરવા, પ્રભુ કેટલો પરિશ્રમ ઉઠાવી રહ્યા છે. રાગ બિલાવલના સૂરોમાં ગૂંથાયેલા, અને ત્રિતાલમાં નિબધ્ધ આ પદનો આનંદ લઈએ.

શ્રી ફલફલારીનું ગ્વાલ સમયનું પદ. રાગ - બીલાવલ. તાલ - ત્રિતાલ

(૧૯) ચિકસોલી મેં ચના ચુરાયે ॥ ચારી દે દૌડી રખવારન ચ્વાલ સહિત
નોપાલ મજાયે ॥૧॥ હરે બુટ દાવે બનલમેં સ્વાસ ભરે ત્રહવર બન આયે ॥
નાચરિયા બેટી છક હારિન છીલ છીલ નંદ લાલ ખવાયે ॥૨॥

(૨૦) શ્રી ગ્વાલસમયનું પદ :-

“ખેલન અબ મેરી જાય બલૈયા.....”

ગ્વાલદર્શન સમયે ગવાતું આ પદ, એમાંથી પ્રગટ થતાં મોહક શબ્દચિત્રને કારણે જીવંત લાગે છે. હરિ-હલદર વચ્ચે થયેલા મીઠા કલહનું સુરેખચિત્ર નજર સમક્ષ ખડું થાય છે. અનુજ કનૈયા પર હમેશાં અધિકાર જમાવતા, એને ખીજવતા દાઉભૈયા પર, લાગ મળતાં જ કૃષ્ણ, કઈ રીતે બદલો લે છે - એ આખો યે પ્રસંગ સૂરદાસજીએ અહીં ખૂબ રસમય રીતે પ્રગટ કર્યો છે. રાગ છે મધુમાદ સારંગ, તાલ છે ત્રિતાલ.

શ્રી ગ્વાલ સમયનું પદ રાગ - મધુમાદ સારંગ. તાલ - ત્રિતાલ

(૨૦) खेलन अब मेरी जाय बलैया ॥ जबही मोहि देखत लरिकनसंग
तबही खीजत है बलभैया ॥ १ ॥ मोसों कहे तात बसुदेवको देवकी तेरी मैया ॥
मोल लियो कछू दे बसुदेवहिं करकर यतन बढैया ॥ २ ॥ अब बाबा कहत नंदसों
यशुमतिसो कहि मैया असेकहि तब मोहि खिजावत तब ऊठ चलो रिवसैया ॥ ३ ॥
पाछे नंदसुनत है टाडे, हसत हसत उरलैया सूरनंद बलरामहि खीजत, योसुन हरख बढैया ॥ ४ ॥

(૨૧) શ્રી ભોજનબુલાવવેકો પદ :-

“યશોમતી ધાર પરોસ ધર્યા હૈ.....”

પુષ્ટિમાર્ગમાં પ્રભુની સેવા મા યશોદાના ભાવથીજ કરવામાં આવે છે. મા યશોદાને મન, કૃષ્ણ બલરામ, જગતનિયંતા પરમેશ્વર નથી. એ તો એના લાડિલા બાળકો જ છે. જેમ લૌકિક વ્યવહારમાં એક માતા હમેશાં બાળકોના સુખનો જ વિચાર કરતી હોય છે, એવો જ વ્યવહાર મા યશોદાનો છે. ભોજનના ધાળ પીરસાઇ ગયા છે. બલરામ કન્હૈયાની જોડીને, વિધ-વિધ મિઠાઇઓનું પ્રલોભન આપી, નંદબાબાની ગોદમાં બેસી ભોજન કરવાની લાલચ આપી, ભોજન માટે સાદ કરતી મા યશોદાના નિર્મળ, નિર્ભળ, ઉજ્વલ, માતૃભાવનાનું દર્શન, ભોજનના આ પદ દ્વારા થાય છે. રાગ : ધનાશ્રી અને ઝપતાલમાં, ગોવિંદદાસ રચિત, ભોજન માટે બોલાવવાનું આ પદ સાંભળિયે.

શ્રીભોજનમાટે બોલાવવાનું પદ રાગ - ધનાશ્રી. તાલ - ઝપતાલ

(૨૧) यशुमति धार परोस धरयोहे तुम्हे बुलावे चलो दोऊ भैया ॥

बाबानंदकी चोदबेटके भोजनकरो हों लेहुं बलैया ॥१॥ पाछे करो केलि मनमोहन
तुमको देहें बहुत मिटैया ॥ चोविंदप्रभु निरिराजधरन चले बैठी जहां
यशोदाभैया ॥२॥

(૨૨) શ્રી ભોજનનું પદ :-

ખીર વિના શ્રી લાલગોપાલને ભોજન રુચતું નથી, તેથીજ પુષ્ટિ સેવામાં રાજભોગ સમયે ઠાકોરજીને ખીર ધરાવવામાં આવે છે. તેમાંયે શીતકાલમાં તો ખીર વધુ પુષ્ટિદાયક બની રહે છે. આથીજ તો ભોગ સમયે મા યશોદા, અધિક બુરા મિશ્રિત ખીર બનાવીને લાવે છે, પ્રભુ આરોગે છે, અને ગોપસખાઓને ખીજવવા જુઠા હાથ બતાવે છે. પરમાનંદદાસજી કહે છે, કે, મા યશોદા પ્રેમપૂર્ણ હૃદયે પ્રભુને કંઠે લગાવે છે. રાગ તોડી અને ત્રિતાલમાં રાજભોગનું આ પદ સાંભળીયે.

(૨૨) શ્રીભો નનું પદ રાગ - તોડી તાલ - ત્રિતાલ.

લાલકોમીટી સ્ત્રીર જોખાવે બેલા ભરભર લાવત યશોદા, બુરો અધિક મીલાવે ॥૧॥ કનિયા લિયે
યશોદા ઠાટી ઠચીકર કોર બનાવે, ચાલબાલ બનચરનકે આરેં ઘુડે હાથ દિખાવે ॥૨॥
ઘજરાની જો ચઢૂંઘા ચિતવત તનમન મોદ બઢાવે, પરમાનંદ દાસકો ઠકુર હસ હસ કંઠ લખાવે
॥૩॥

(૨૩) શ્રી યુગલસ્વરૂપ ભોજનનું પદ :-

ભોજન કરત પીય પ્યારી, રંગમહલમે.....

યુગલસ્વરૂપના ભોજન સમયનું આ એક સુંદર પદ છે. આ પદમાં પ્રભુની દીવ્યલીલાની ઝાંખી થાય છે. શીતકાલનો સમય છે. કનક અંગિઠી પ્રજ્વલિત છે. રંગમહેલમાં પિય અને પ્યારી બીરાજ્યાં છે. બન્ને પરસ્પરને પ્રેમથી ભોજન આરોગાવી રહ્યા છે. ભોજનના રસમાં, સ્નેહનો સાતમો રસભળે છે અને ભોજન અમૃત બની જાય છે. રસોવેસ: પ્રભુ, શ્રી સ્વામિનાજીને દીવ્યરસની અનુભુતિ કરાવી રહ્યા છે. આ અદ્ભુત લીલાનાં દર્શન કરતા રસિક પ્રીતમનું તન-મન, ધન્ય ધન્ય બની જાય છે. રાગ પંચમ માલકૌસ અને ત્રિતાલની બંદિશમાં, આ પદનું રસપાન કરીએ.

શ્રીયુગલસ્વરૂપનાભોજનનું પદ. રાગ - પંચમમાલકૌસ. તાલ - ત્રિતાલ

(૨૩) भोजन करत पिय अठ प्यारी । रंग महल में घरी अंगीठी

षरदा परे सुखकारी ॥१॥ दोऊ परस्पर लेत देत हे बहुविध कर मनुहारी ।

रसिक प्रीतम प्रभु की यह लीला डारत तन मन बारी ॥२॥

(૨૪) શ્રીજીને આચમન કરાવવાનું પદ :-

ભોજન કર મોહન કો અચવત લે રાધે.....

મનમોહનના સુખમાંજ પોતાનું પરમ સુખ માનતાં વૃષભાનદુલારીનું સુંદર શબ્દાંકન,
આચમનના આ પદમાં અંકિત થયું છે. પ્રભુપ્રેમમાં તન્મય રાધાજી, સ્વહસ્તે યમુનાજલ ભરી
લાવી શ્યામસુંદરને આચમન કરાવે છે, અને પોતાના પાલવથી પ્રભુનું મુખ પોંછે છે.
રાધાજીની આ પ્રણયચેષ્ટાથી આનંદિત થયેલા પ્રભુ મધુર મધુર હાસ્ય કરી રહ્યા છે.
ભક્તકવિ ઘોંધીની આ રચનાને, રાગ ધનાશ્રીના સ્વરોમાં ગૂંથવામાં આવી છે. તાલ છે
દીપચંદી.

શ્રીઆચમન કરાવવાનું પદ. રાગ - ધનાશ્રી.

તાલ - દીપચંદી

(૨૪) भोजन कर मोहन को अचवत ले राधे कंचन की झारी ।

यमुना जल भर के लाई अपने कर तातो कर प्यारी ॥१॥ टंडो जल ले आन

समोयो अचवन करत हसत विरिधारी ॥ घोंधी के प्रभु श्रीमुख पोछन अंचर मुसकत

सुकमारी ॥२॥

(૨૫) શ્રીજીને બીરી આરોગાવવાનું પદ :-

બીરી નવલ ગ્વાલિની લાઇ.....

પુષ્ટિમાર્ગમાં પ્રભુની સેવામાં પાનનીબીરીનું અતિ મહત્વનું સ્થાન છે. સેવા સમયે કીર્તનગાન, અને ભોગ સમયે પાનની બીરી વિના, પ્રભુની સેવા અપૂર્ણ ગણાય છે. પ્રભુની સેવાને, પ્રભુના સુખને રસપૂર્ણ બનાવવા પાનબીરી અતિ આવશ્યક છે. ભોજન અને આયમન કરી પ્રભુ પાનની બીરી આરોગે છે. નવલ ગ્વાલિની, સુંદર પાકાં પાનમાં લવંગ, સોપારી અને શીતકાલને અનુરૂપ સુગંધી મૃગમદ સહીત, અનેક ઋચિકર પદાર્થો મિશ્રિત પાનની બીરી, શ્રી ઠાકોરજી માટે લાવે છે. પ્રભુ સ્વહસ્તે એનો સ્વીકાર કરે છે. આમ પાનની બીરી અહીં ભોજનમાં, અને પ્રણયમાં ઉદ્દીપનનું કાર્ય કરે છે. રાગ:બૈરાગીના સ્વરોમાં અને ત્રિતાલમાં બીરી આરોગવાનું આ પદ માણિયે.

શ્રીબીરીઆરોગવાનુ પદ રાગ - બૈરાગી તાલ - ત્રિતાલ

(૨૫) બીરી નવલ ગ્વાલિની લાઈ ॥ ઉજ્વલ પાનસોં લોચ સુપારી

ઠગ્રાગામ ટિંચ આઈ ॥૧॥ ચૂનો ચેરસાર સુબંધ મૃનમદ સુખદ સનાઈ ॥

શ્રીવિટ્ઠલચિરિષારી કૃપાનિધિ હાથન લે હિત સોજ બનાઈ ॥૨॥

(૨૬) હીલગનું પદ :-

મન મૃગ વેધ્યો મોહન નયન બાન સૌ.....
હીલગના પદો એટલે લગનીના પદો. સ્નેહ લગાડીને શ્યામસુંદર અંતરધ્યાન થઈ ગયા છે, શ્રીચત્રભુજદાસ રચિત હીલગના આ પદમાં, શ્યામના નયનબાણથી ધાયલ થયેલાં રાધાજીનું મોહક ચિત્ર પ્રગટ થાય છે. રાધાજીના મનને મૃગની ઉપમા આપી છે. પ્રભુની ભ્રુકુટી કમાનમાંથી છૂટેલાં, નયનબાણથી વિંધાઈને ધાયલ થયેલું રાધાજીનું મન પ્રભુમિલન માટે વ્યાકુળ બની તરફડી રહ્યું છે. આ વિરહવ્રણનું શમન, એની ઔષધી માત્ર એક જ છે, અને તે છે, શ્યામસુંદર સાથેનું મીલન, આમ પ્રભુમીલનની આરત, જ્યારે કાવ્ય રૂપે પ્રગટ થાય છે, ત્યારે હીલગનું પદ બને છે. રાગ આસાવરીના સ્વરોમાં ગૂંથાયેલા અને ઝપતાલમાં નિબધ્ધ, આ પદનો રસાનંદ લઈયે.

શ્રીહીલગનુ પદ રાગ - આસાવરી. તાલ - ઝપતાલ

(૨૬) મનમૃગવેધ્યો મોહન નયન બાનસો ॥ ચૂઢમાવકી

સૈન અચાનક તકિતાન્યોં મુકુટી કમાનસો ॥૧॥ પ્રથમ નાદબલ ઘેર નિકટ લે
મુરલીસ્વર સપ્તક બંધાનસો ॥ પાછે બંક ચિતૈ મૃદુહસકે ઘાતકરી ઉલટી સુઠાનસોં

॥૨॥ ચતુર્ભુજદાસ પીર યહ તનકી મિટ ત ન ઔષધઆનસોં ॥

રૈહૈસુખ તબહી ઉરઅંતર આલિંચન ચિરિધરસુજાનસોં ॥૩॥

(૨૭) રાજભોગ દર્શન સમયનું પદ :-

ગિરિધર દેખે હી સુખ હોય.....

પ્રભુની સાંવલી રૂપછટાના દર્શનથી મુગ્ધ બનેલા કૃષ્ણદાસજીની, બાનીમાંથી પ્રગટેલું, રાજભોગ દર્શનનું આ પદ છે. પ્રભુનો શ્યામરંગ નીલઅંબુજ, અને મહામરકતમણિના રંગોનું જાણે સંમિશ્રણ છે. એવા આ શ્યામધન પ્રભુનું દર્શન, એજતો નેત્રોનું પરમ ફલ છે. એના સ્વરૂપની ઝાંખી થતા જ નયનોને હવે બીજા કોઈ દર્શનની અપેક્ષા નથી. ગિરિધરના દર્શનથીજ વિરહ દુઃખની સમાપ્તિ અને અમીત સુખની પ્રાપ્તિ થાય છે. રાગ છે સારંગ - તાલ છે ત્રિતાલ આવો સાંભળિયે રાજભોગ દર્શન સમયનું આ પદ.

શ્રીરાજભોગદર્શન સમયનુપદ રાગ - સારંગ. તાલ - ત્રિતાલ

(૨૭) ગિરિધર દેખેહીં સુખહોય ॥ નયનવંતકો યહી પરમ ફલ યેહી

વિધિ મોહે ત્રૈલોય ॥૧॥ મહામરકતમણિ નીલઅંબુજકો રુપલિયો હૈ નિચોય ॥

કૃષ્ણદાસનિ નાથ નવરંબ મિલેહૈં વિરહ દુખ્કોય ॥૨॥

(૨૮) રાજભોગ આરતીનું પદ :-

આરતી વારત રાધિકા નાગરી.....

રાજભોગ આરતીનું આ પદ છે. રાધાજી ગિરિધરવરની આરતી ઊતારી રહ્યાં છે. આરતી ઊતારવામાં મગ્ન બનેલાં, મુગ્ધ બનેલાં રાધાજી પોતેજ આરતી રૂપ બની ગયાં છે. એમની કમનિય કોમલ કાયા એ જાણે કનકનો થાળ છે, રાધાજીએ અંગિકાર કરેલાં આભુષણો આરતીની પ્રજ્વલિત દીપશિખાઓ છે. રુણઝુણતી કટિમેખલા આરતી સમયનો મધુર ઘંટારવ છે. પ્રેમ રૂપી છત્ર ઓઢાડી, રાધાજી પ્રભુને પાલવ રૂપી ચમર ઢોળી રહ્યાં છે. અને નેત્રોના મધુરભાવો રૂપી કુસુમાંજલીથી પ્રભુને રીઝવી રહ્યાં છે. આરતીના આ નયનરમ્ય દર્શનથી કૃષ્ણદાસજીના નેત્રો ધન્ય ધન્ય બન્યા છે. રાગ આસાવરીના સ્વરોમાં અને ધ્રુપદની ધાપના ઠેકે, સાંભળિયે રાજભોગ આરતીનું આ પદ.

શ્રીરાજભોગઆરતીનુપદ રાગ - આસાવરી તાલ - ધ્રુપદ

(૨૮) આરતી વારત રાધિકા નાગરી ॥ તન કનકચાર ભૂષણરત્નદીપક

કિયેં કમલમુક્તાવલી મંચલ ઉજાગરી ॥ રુણિત કટિમેરવલા સુખ

ઘંટાવલી જ્ઞાલર શંખ જે કરત ઉચ્ચાગરી ॥ અનુરાગ છત્ર અંચલ ચમર

નયન ચલ ભાવ કુસુમાંજલી ચતુરમુગ આગરી ॥૨॥ સરવી યૂથન

લિયે વિવિધ ભોજન કિયે સુખદ વિરિવરધરન રિઝવત સુહાગરી

॥ વિષ્ણુસ્વામીપથ શ્રીવલ્લભપદ્ય નમત કૃષ્ણદાસ બડ માગરી ॥૩॥૨॥

(૨૯) વનમાં પધારવાનું પદ :-

“બ્રજતે વનકો ચલત કન્હૈયા.....”

રામ બલરામની જોડી આજે સખાવૃંદ સાથે વનતરફ પ્રસ્થાન કરી રહી છે. માતાઓ અને નંદ-સુનંદ, પ્રસન્ન ચિત્તે બંને ભાઈઓને વચસ્ક ગોપબાળકોને સોંપી રહ્યાં છે. આ આનંદમય વાતાવરણમાં પણ પ્રભુ એની ગાયોને ભુલ્યા નથી. ગાયો તો પ્રભુને પ્રિયમાં પ્રિય છે. વેદની ઋચા સમી આ ગાયોને આનંદનું ઘન દેવા તો પ્રભુ ગોપાલ બન્યા છે. આથીજ તો કન્હૈયો ગાયોનાં સુખનો વિચાર પહેલા કરે છે. પ્રથમ ગૌચારણ કરાવી અને ત્યારબાદ સઘનકુંજમાં બીરાજે છે, અને એ ગાયોનું દૂધ અને ઘેયા પ્રભુ પોતે પણ પીએ છે, અને સહુને પાય છે. આનંદ ધન પરમાત્મા આ રીતે સહુને પરમાનંદની અનુભૂતિ કરાવી રહ્યાં છે. ભક્તકવિ રસિકદાસજીની આ રચના છે. રાગ છે દેશકાર. તાલ છે અધ્યાત્રિતાલ.

શ્રી વનમાપધારવાનુ પદ રાગ - દેશકાર તાલ - અધ્યા ત્રિતાલ

(૨૯) બ્રજતે વનકો ચલત કન્હૈયા, ચ્વાલ મંડલી મધ્ય વલમોહન
પેહલે ચરાઈ ચૈયા ॥૧॥ નંદ સુનંદ ચોપ ચોપીજન યશુમતિ રોહિણી
ધૈયા, બડેરે ચ્વાલનકોં સુત સોંપત પુલકિત લેત બલેયા ॥૨॥ દધિ
ઓદન ભાજન ધર છીકેં એકન કાંધે ચલૈયા, મુરલી મધુર બજાવત
ચાવત હરી હલધર દોડ ધૈયા ॥૩॥ બૈટે જાય સઘનવન અંતર ચોદુહિ
મયત હેં ધૈયા, આપન પીવત ઔરન પ્યાવત રસિક નિરખ બલજૈયા ॥૪॥

(૩૦) ગેંદ ખેલવાનું પદ :-

“નીરખ મુખ ધુંધટ ઓટ સંવાર્યો.....”

શીતકાલના કોઈ સુહાવના સમયે ગેંદ ખેલતા મનમોહન રાધાજી સન્મુખ જાય છે. ગેંદ ખેલવાને બહાને શ્યામસુંદર નેત્રકટાક્ષો દ્વારા ખ્યારીજીને પ્રણય સંકેત કરી રહ્યા છે. પરંતુ લજ્જાની સાક્ષાત પ્રતિકૃતિ સમાન રાધાજી શરમથી મુખને ધુંધટમાં છૂપાવી દે છે. એમની લજ્જાજ આજે એમની વેરણ બની છે, જે મનમોહન સાથેના મિલનથી એમને વંચિત રાખે છે. ગેંદના આ પદમાં, દીવ્યચક્ષુથી પ્રભુની લીલાનાં દર્શન કરનાર સૂરદાસજીએ રાધે-શ્યામની પ્રણયવેદી પર, લજ્જાનો અંતરપટ ઓઢાડી દીધો છે

ધનાશ્રીરાગના સુરોથી શોભતું, અને ત્રિતાલમાં બંધાયેલું, આ ગેંદ ખેલવાનું પદ સાંભળીએ.

શ્રી ગેંદ લીલાનુ પદ રાગ - ધનાશ્રી. તાલ - ત્રિતાલ

(૩૦) નિરખ મુખ ધુંધટ ઓટ સંવાર્યો ॥ ખેલત ખેલત

આયે લાલન ઓચક બદન નિહાર્યો ॥૧॥ લજ્જા બેરિન મરૂંકું નેકહૂ

ટસ્ત ન ટાર્યો ॥ ચેંદ ઉછારત ચલે સૂરપ્રમુ નેન કટાક્ષ સર માર્યો ॥૨॥

(૩૧) શ્રી ઉત્થાપનનું પદ :-

“સુબલ શ્રીદામા કહ્યો સપનસો.....”

ગૌચારણ માટે વનમાં પધારેલા પ્રભુ કુંજમાં વિશ્રામ કરી રહ્યા છે. સંધ્યાસમય થઈ ગયો છે. અર્જુન સપા શંખ બજાવી ગિરિધરલાલને — જગાવી રહ્યા છે. શંખનાદ અને મધુર સ્વરગાનથી જાગેલા પ્રભુ, પાનબીરી આરોગી, કમલપુષ્પ હાથમાં લઈ, લટકતી ચાલે ગોકુલગામમાં પધારી રહ્યા છે. દિવસભર કુંજો અને ગિરિકંદરાઓમાં કરેલી વિધવિધ ક્રીડાઓ દ્વારા, લાલગોપાલ હરિદાસવર્યના એટલે કે ગિરિરાજજીના સર્વ મનોરથોને પૂર્ણ કરે છે. આ દ્રષ્યના દર્શન માત્રથી જ પરમાનંદદાસજીના હૈયે આનંદની હેલી ચઢે છે. રાગ પટદીપના સ્વરે મઢેલા આ પદનો તાલ છે ત્રિતાલ.

શ્રીઉત્થાપનનું પદ રાગ - પટદીપ. તાલ - ત્રિતાલ

(૩૧) સુબલ શ્રીદામા કહ્યો સખનસો અર્જુન શંખ બજાયે ॥ ઘર
જેવેકી મઝે હૈ બિરિયાં શ્રીનિરિધરલાલ જાયે ॥૧॥ ઠૌર ઠૌરતે મધુરી ઘુનિબાજે
મધુરમધુર સ્વરાયે ॥ કુંજસદન જાને નંદ નંદન મુદિત બીરા ફલ લાયે ॥૨॥
હરિદાસવર્યકે પૂરે મનોરથ ચોકુલ તાપ નશાયે ॥ લટકત આવત કમલ ફિરાવત
પરમાનંદ બઢાયે ॥૩॥

(૩૨) શ્રી સંધ્યાભોગનું પદ :-

“ગ્વાલ કહત સુનો હો કનૈયા.....”

ભક્તકવિ પરમાનંદદાસ રચિત સંધ્યાભોગના આ પદમાં પણ ઉપરના પદ જેવોજ ભાવ સમાયો છે. કુંજમાં પોઢેલા પ્રભુને, ગ્વાલબાલ મધુર શંખધ્વનિથી જગાડી રહ્યા છે. શંખના મધુરનાદથી જાગેલા પ્રભુ, પુલિંદિજીઓના કંદ-મૂલ ફલનો સ્વીકાર કરી, ગોકુળગામમાં પધારી રહ્યાં છે. સંધ્યાસમયે ગવાતા રાગ છાયાનટમાં, અને તાલ તિનતાલમાં સાંભળીએ આ સંધ્યાભોગનું પદ.

શ્રી સંધ્યાભોગનું પદ રાગ - છાયાનટ. તાલ - ત્રિતાલ

(૩૨) ચાલ કહત સુનોહોં કનૈયા ॥ ઘર જૈવેકી ઘડિ બિરીયાં દિન રહ્યો

ઘડી ઠૈયાં ॥૧॥ શંખધુન સુન ઉટે હેં મોહન લાવો હો મુરલી કહાં ઘરૈયા ॥ ચૈયાં

સરી બનદાવોરેઘરકો ટેર કહત બલદાઝુ ચૈયા ॥૨॥ કંદમૂલ ફલ તરમેવા ઘરી

ઓટિ કિયે મુરકૈયા ॥ અરોગત બ્રજરાજ લાડિલો ઝૂંટન દેત લરકૈયા ॥૩॥

ઉત્પાપન મયો પહોર પાછલો વૃજજન દરસ દિચૈયા ॥ પરમાનંદ પ્રભુ આયે ભવનમેં

શોમા દેચ બલ ચૈયા ॥૪॥

(૩૩) આવનીનું પદ :-

“હાંકે હટકિ હટકિ ગાય ઠઠકી ઠઠકી.....”

વ્રજવનિતાઓના કોમલ હૃદયપર કામણગારા કાનુડાએ કરેલા કામણનું આમાં વર્ણન છે. ગાયો ચારીને પ્રભુ ગોકુળની ગલીઓમાથી પસાર થઈ રહ્યા છે. વ્રજવનિતાઓ ઝૂકીને પ્રભુના દર્શન કરી રહી છે. એટલું જ નહી, ચંપા, કુમુદ, કુરબક, મોગરા ઇત્યાદિ પુષ્પોની સંપત્તિ વડે, જેણે, વસંતને પણ જીતી લીધી છે, એવી આ હેમંત ઋતુમાં, રસભરી ચંપાકલી અને કુંદકલીઓની વર્ષા પ્રભુપર કરી રહી છે. પુષ્પવર્ષાને બહાને વ્રજનારીઓ, એમાં સંદેશ લખી પ્રભુને સંકેત આપી રહી છે. મનમોજીલા મનમોહન પણ લટક મટકતી ચાલે કોઈના સંકેતનો સ્વીકાર તો કોઈનો અસ્વીકાર કરી આગળ વધતા જાય છે. શ્રી નંદદાસજી રચિત આવનીનું આ પદ એના શબ્દલાલિત્યને કારણે વધુ મનોહર લાગે છે. એની સ્વરગૂંથણી રાગ પૂર્વીમાં કરવામાં આવી છે તાલ છે ચૌતાલ.

શ્રીઆવનીનું પદ. રાગ - પૂર્વી. તાલ - ચૌતાલ

(૩૩) હાંકે હટકિ હટકિ ગાય ઠઠકિ ઠઠકિ રહી ચોકુલકી ચલી સબ

સાંકરી ॥ જારી અટારી ઝરોખન મોખન ઝાંકત દુરદુર ટૌરટૌરતે પરત કાંકરી

॥૧॥ ચંપંકલી કુંદકલી વરષત રસભરી તામેં પુન દેખિયત લિખેસે આંકરી ॥

નંદદાસપ્રભુ જહીજહી દ્વારેં ઠાઠે હોત તહીં તહીં વચન માંતં લટક લટક જાત કાહસોં

હં કરી કાહસોં ના કરી ॥૩॥

(૩૪) સંધ્યાઆરતીનું પદ :-

“આરતી કરત જસુમતી મુદિતલાલકો.....”

ગૌચારણ કરાવી પ્રસન્ન ચિતે પાછા ફરેલા કુંવરકન્હયાની, માતા યશોમતિ આરતી ઉતારે છે કારણ પોતાના લાડિલા કાનકુંવર પર કોઈની કૂદ્દષ્ટિ તો નહીં પડી હોય એ વિચારે આર્ત બનેલું માતૃહૃદય, આરતીની પ્રજ્વલિત શીખાઓ, શંખના નાદ, અને ઘંટાના ગુંજારવ દ્વારા, બધીએ અલાબલાઓને દૂર કરે છે. પ્રજસુંદરીઓ, આરતી ઉતારતાં માતા યશોદને અને મંદ મંદ મૃદુ હાસ્ય કરતા મનમોહનને જોઈને પોતાની સુધ-બુધ ખોઈ દે છે. રાગ મધુવંતીના સ્વરોથી શોભતા, અને ઝપતાલમાં નિબધ્ધ સંધ્યાઆરતીનાં આ પદમાં છીતસ્વામી વર્ણવે છે કે આવી પ્રજવનિતાઓના યુથને નિહાળવું એ પણ એક લ્હાવો જ છે.

શ્રીસંધ્યા આરતીનું પદ રાગ - મધુવંતી. તાલ - ઝપતાલ

(૩૪) આરતી કરતિ જસુમતિ મુદિત લાલ કોં । દીપ અદ્ભુત જોતિ,
પ્રનટ જનમન હોતિ, વારી વારતિ ફેરી અપનેં ચોપાલ કોં ॥ બજત ઘટાં તાલ,
જ્ઞાલરી સંખ-ધુનિ, નિરખિ બ્રજ-સુંદરી નિરિધરન લાલ કોં । મરૂ મન મેં ફૂલિ, મરૂ
સુધિ-બુધિ મૂલિ, ‘છીત-સ્વામી’ દેખિ જુવતિ-જન-જાલ કોં ॥

(૩૫) શૃંગાર વડા કરવાનું પદ :-

“અંગ આભુષણ જનની ઉતારત.....”

પુત્રપ્રેમમાં પરવશ માતૃહૃદય, સંધ્યાઆરતી કર્યા બાદ પોતાના બાલગોપાલના અંગો પરથી આભુષણો વડા કરી રહ્યાં છે. પ્રભુના કંઠમાં શોભતી સુંદર મોતીની માળા, ભુજા ઉપર શોભતા કડાને અને કટિ ઉપરની ક્ષુદ્રાવલી ઉતારવાને બહાને માતા લાલગોપાલના એકે એક શ્રીઅંગનું દર્શન કરી, ધન્યતા અનુભવી રહ્યાં છે. માતા યશોદા અને માતા રોહિણી, રામ-શ્યામની જોડીને ભુખ લાગી હશે, એમ વિચારી, એમને અંગવસ્ત્ર કરી, અનેક સુગંધી યુક્તપદાર્થો ફૂલ તથા વિવિધ શૃંગારથી સજાવી ભોજન માટે લઈ જાય છે. રાગ ગૌરી, તાલ ત્રિતાલમાં સાંભળિયે સૂરદાસજી રચિત આ પદ.

શ્રીશૃંગાર વડા કરાવવાનું પદ રાગ - ગૌરી. તાલ - ત્રિતાલ

(૩૫) અંગ આભૂષણ જનની ઉતારત ॥દુલરી ગ્રીવમાલ મોતિનકી

કેયુરલે મુજા સ્યામ નિહારત ॥૧॥ ક્ષુદ્રાવલી ઉતારત કટીસેંત ધરત મહીપર

મન વારત ॥ રોહિણી મોજન કરહુ ચઢાઈ વારવાર કહી કર કર આરત ॥૨॥

મૂઝે મળ સ્યામ હલધરેં યહ પ્રેમ વિચારત ॥ સૂરદાસપ્રમુ માત યશોદા પટલૈ દુહન

અંતર રજ ઝારત ॥૩॥

(૩૬) શ્રી હરિને નીરખવાના મીસનું પદ :-

“ડગર ચલ ગોવર્ધનકી બાટ.....”

કમલનયન શ્રી હરિના દર્શન કરવા ઝંખતી ગોપી, આનગામથી આવેલી અતિથિ ગ્વાલિનીને શ્રી ગોવર્ધન પર્વત, એમાં આવેલી ગિરિકંદરાઓ, અને કુંજ-નિકુંજના દર્શન કરાવવાને બહાને લઈ જાય છે. કારણ ત્યાં ગોવર્ધનની વાટે, ગાયોના વૃંદમાં મનમોહન બીરાજ્યા છે. ભક્તકવિ પરમાનંદદાસજી કહે છે. જેના એક એક રોમપર કોટી-કોટી કામદેવ ન્યોછાવર કરી દેવાની જેની અભિપ્સા છે. એવી, ગોકુળગામની ગોપી, સખીની સાથે શ્યામદર્શન માટે અધિર બની છે. મીસના આ પદનો રાગ છે ભિન્નધડજ, અને તાલ છે ત્રિતાલ.

શ્રીહરિને નીરખવાના મીસનું પદ રાગ - ભિન્નધડજ તાલ - ત્રિતાલ

(૩૬) ડગર ચંલ ગોવર્ધનકી વાટ ॥ ચેલત વીચમિલેચે મોહન જહા

ગોધનકે ઠાટ ॥૧॥ ચલરી સરવી તોહિ જાય મિલાઝું સુંદરવદન સરોજ ॥

કમલનયનકે એક રોમપર વારોં કોટિમનોજ ॥૨॥ પાહુની એક અનુપમ

આઈ આનવામકી સ્વાર ॥ પરમાનંદસ્વામીકે ડુપર સર્વસ્વ ડારોંવાર

॥૩॥૧૦૬॥

(૩૭) શ્રી (ચન્દ્રપ્રકાશ) ખીલોનાનું પદ :-

“માંગેરી મોપે ચંદ ખિલોના.....”

પૂર્ણ પુરૂષોત્તમ પ્રભુ આજે બાળ રૂપે બાળક જેવી હઠ કરી રહ્યા છે. કમલનયન આજે મા યશોદા પાસે ચન્દ્રમાની માંગણી કરે છે. જનની સમભાવીને થાકે છે. ચન્દ્રના પ્રતિબિંબ દ્વારા પ્રભુને પ્રસન્ન કરવાનો પ્રયત્ન કરે છે. પણ પ્રભુ ક્યાં એમ માને તેવા છે. હઠે ચઢેલા પ્રભુએ દેનાની જેમ ઉપાડેલા ગોવર્ધન પર્વતની સહજતાથી, લીલાત્મક ભાવ દ્વારા, ચન્દ્રપ્રતિબિંબને પણ ઉઠાવી લીધું

પ્રજ્ઞાયક્ષુ શ્રી સૂરદાસજીની બાનીમાંથી પ્રગટેલું આ શ્રી ચન્દ્રપ્રકાશનું પદ છે. રાગ છે ખમાજ તાલ છે કહેરવા.

શ્રીચન્દ્ર(પ્રકાશ) ખિલોનાનું પદ. રાગ - ખમાજ. તાલ-કહેરવા

(૩૭) માંગેરી મોપે ચંદ ખિલોના ॥ બરજ રહી બરજો નહી માનત

એસો હઠીલો જસુમતિજુકો છોના ॥૧॥ લેં પ્રતિબિંબ દિખાવત જનની રેં રેં રેં મેરે

ચપલ દિઠોના ॥ સૂરદાસમોહન હઠ ઠાન્યો નિરિવરધર્યો જેસેં કરપર દોના ॥૨॥

(૩૮) શ્રી બ્યારુમાટે વિનંતીનું પદ :-

“તેરે પૈયા લાગું ગિરિધર.....”

શ્રી હરિના બાળભાવને વ્યક્ત કરતું આ બ્યારુ વિનંતીનું પદ છે. સાયં ભોજનનો સમય થઈ ગયો છે. માતા બાલ ગોપાલને ભોજન માટે વિનવી રહ્યાં છે. ભોજન કરતા શ્યામ આજે મસ્તીએ ચઢ્યા છે. મસ્તીમાં ઉલટ પુલટ થતાં એમણે ધારણ કરેલી ઝગુલિયા ભીજાય છે. એમની આ ચંપ્ટાથી માતા ખીજાય પણ છે, અને સાથે સ્વહસ્તે તૈયાર કરેલ ફેની, ખુરમા, ખાભ, લાડુ જેવી વિવિધ વાનગીઓ આરોગવા માતા, શ્યામસુંદરને વિનવિ પણ રહ્યાં છે. પરંતુ પોતે આરોગવાને બદલે નંદકુમારતો ગોપ સખાઓમાં આ વાનગીઓ વહેંચી રહ્યાં છે. અરે એ બહાને પ્રભુ ગોપબાળકોને પ્રેમરસનું જ દાન દઈ રહ્યાં છે. પરમાનંદદાસજી રચિત આ બ્યારુ વિનંતીનું પદ છે. રાગ છે ઈમન તાલ છે ઝુમરા

શ્રીબ્યારુનું પદ. રાગ - ઈમન. તાલ-ઝુમરા

(૩૯) તેરે પૈયાં લાગું ગિરિધર ભોજન કીજે ॥ ઉલટત પલટત ઝગુલિયા

મીજે સ્ત્રીજત સ્ત્રીજાવે સુંદર તન છીજે ॥૧॥ ફેની બાવર ખુરમા ખાજા ચુંજામિશ્રી

લડુવા લીજે ॥ બાંટ દેત સબ ચ્વાલબાલનકોં પરમાનંદ જનની કર લીજે ॥૨॥

(૩૯) બ્યાડું એટલે સાયંભોજનનું પદ :-

“જોઈ જોઈ ભાવે સોઈ સોઈ લીજે.....”

પ્રભુની બાળલીલાના દર્શન કરાવતું આ એક સુંદર બ્યાડું પદ છે. સંધ્યાટાણે શ્યામસુંદરને માતા હૃદયના ભાવથી પ્રેમપૂર્વક ભોજન કરાવી રહ્યાં છે. પ્રભુને મનપસંદ મલાઈ, માખણ, મિસરી જેવી વિધ વિધ સામગ્રીઓ માતાએ સ્વહસ્તે તૈયાર કરી છે. પ્રેમથી વિંઝણો ઢોળતી માતા, મન લગાવી ભોજન કરવા બદલે, બાળકનેયાને અનેક ખીલોનાની લાલચ પણ આપી રહ્યાં છે. માતાના હુકમને માન આપી પ્રભુ, પ્રેમથી ભોજન કરી રહ્યા છે. શ્રી રસિકપ્રીતમજી કહે છે, કે, જગતનો નાથ, બાળક બનીને આજે, માતાને સ્નેહનું દાન દઈ રહ્યો છે. રાગ બાગેશ્રીના સ્વરોમાં શોભતું બ્યાડું આ પદ છે. એનો તાલ છે ઝપતાલ.

શ્રી બ્યાડું એટલે સાયંભોજનનું પદ. રાગ - બાગેશ્રી. તાલ - ઝપતાલ

(૩૯) જોઈ જોઈ ભાવે સોઈ સોઈ લીજે ॥ તુમ્હારે કાજે કરકર લાઈ
મેરો સુફલ શ્રમ કીજે ॥૧॥ અરુણ મલાઈ માખન મિશ્રી ઓર ઓટ્ટયો પય
પીજે ॥ ઓદન બંજન સ્વાદ સબે રસ ભોજન છિનછિન લીજે ॥૨॥ જેવો બેવ
ખેલિયે પાછે ભોજન મેં મન દીજે ॥ દેહોં વિવિધ ખિલોના તુમકું મેરો કહ્યો પતીજે
॥૩॥ અલક સવાર બીજના ઢેરું બિંદુ લખીજે ॥ રસીક પ્રીતમ જનની
સંવ જેવત બાલલીલા રસ મીજે ॥૪॥

(૪૦) ઉસીર દૂધનું પદ :-

“દૂધ પિયો હો કુંવર કન્હાઈ.....”

આ યશોદાના હાથનાં મધુર ભોજનથી મુદિત; મનમોહન માટે, વ્રજવનિતા અનેક સુગંધી દ્રવ્યો અને મિઠાઈ મિશ્રિત દૂધ લઇને આવે છે. અંગ ઉપર કરેલા અરગજાના લેપથી, શ્રી અંગ શોભી રહ્યું છે. દૂધના આ પદમાં કૃષ્ણદાસજી કહે છે કે, મનમોહનના દર્શન માટે આતુર ગોપી, આચમન માટે, સાથે યમુના જલપણ ભરી લાવી છે. સુમધુર રાગ ઈમનના સ્વરોથી શોભતાં, અને ત્રિતાલમાં નિબદ્ધ આ ઉસીર દૂધના પદનો આનંદ લઇએ.

શ્રીઉસીરદૂધનુ પદ. રાગ-ઇમન. તાલ - ત્રિતાલ

(૪૦) दूध पियो हो कुंवर कन्हाई । ओट्रयो अति ही स्वच्छ भरलाई तामें
अधिक मिटाई ॥१॥ सुघर अरवजा अंन लेपन कियो लावत परमसुहाई ।
कृष्णदास भर लाई जमुनोदक अचवन कीजिये आई ॥२॥

(૪૧) બીરી આરોગવાનું પદ :-

“લે રાઘે ગિરિધર દે પઠઈ અપને મુખકી સુંદર બીરી.....”

પ્રેમરસ નિર્બંધ પણે વહી રહ્યો છે. રસરૂપ રાસબિહારીને, વૃષભાનનંદિની સાથે એકરસ થવાની લગની લાગી છે. આથી જ તો સ્વમુખની સુંદર બીરી, શ્યામસુંદર રાધિકાજીને પાઠવે છે. આ મિલન સંકેત સ્વીકારી રાધારાણી પધારે એની પ્રભુ પ્રતીક્ષા કરી રહ્યા છે. આ આંખીના દર્શન કરતાં, કુંભનદાસજીના નેત્રો ધન્ય ધન્ય બને છે. બીરીનું આ પદ રાગ કાન્હરાના સ્વરોમાં ગૂંથાયેલું છે તાલ છે રૂપક.

શ્રી બીરી આરોગવાનું પદ. રાગ - કાન્હરા. તાલ - રૂપક

(૪૧) લે રાઘે ગિરિધર દે પઠઈ અપને મુખકી સુંદર બીરી ॥ સુનોહો

સંદેશો પ્રાણપિયારેકો કિત સંકુચત આવો કિન નીરી ॥૧॥ ઘૂંઘટ ખોલ નયન

મરદેહું વહાં ચલો પ્રીતમકી ચેરી ॥ કુંભનદાસપ્રભુ ચોવર્ધનઘર મિલ આંકો છતિયા

કર સિયરી ॥૨॥

(૪૨) સેન સન્મુખનું પદ :-

“જર જાઓરી લાજ મેરે એસી કોન કાજ.....”

અષ્ટસપ્તામંડળમાંના એક ભક્તકવિ શ્રી નંદદાસજી સ્વભાવે રસિક અને ભરપુર કવિત્વશક્તિ ધરાવતા હતા. પ્રભુની દીવ્ય લીલાઓના અસંખ્ય પદોના રચયિતા, આ ભક્તકવિની બાનીમાંથી પ્રગટેલું સેનસન્મુખનું આ પદ છે. લજ્જાએજ જેનું આભુષણ છે. એવી વ્રજવનિતાઓનું, લોકલાજને કારણે શ્યામસુંદર સાથે મિલન સાયુજ્ય સધાતું નથી. આથી જ વેરણ બનેલી લજ્જા ઉપર ગોપીઓ ક્રોધે ભરાઈને ઉપાલંબ આપતાં કહે છે, કે, જે શ્યામસુંદર સાથે મિલન થતાં અટકાવે છે. એવી અમારી લજ્જા ભલે બળી જાવ. મદનમોહનના મદનબાણથી વિંધાયેલ આ વનિતાઓનાં નેત્રો એમનું તન-મન, એમનું રોમેરોમ શ્યામરંગમાં રંગાઈને રસભીનું બની ગયું છે. રાગ - અડાનાનાં સ્વરોયુક્ત અને ચૌતાલની સંગતમાં સેનસન્મુખનું આ પદ સાંભળિયે.

શ્રી સંધ્યાભોગ દર્શન સન્મુખનું પદ. રાગ - અડાના. તાલ - ચૌતાલ

(૪૨) जर जाओरी लाज मेरें ऐसी कोन काज आवें कमलनयन नीके

देखन न दीनें । बनतें आवत मारन में भेटभई सकुच रही इन लोचनके लीनें ॥१॥

कोटि यतन कर रहीरी निहारवेकू अंचराकी ओट देदे कोटि श्रमकीने ॥ नंददासप्रभ

प्यारी ता दिनतें मेरे नयन उनहीके अंगसंग रंगरस भीनें ॥२॥

(૪૩) શયન સન્મુખનું કુંજશયન દર્શનનું પદ :-

“ખંજન નયન રૂપ રસ માતે.....”

શીતકાલનો સમય છે, શયન ટાણે પ્રભુ હેમંતકુંજમાં પધાર્યા છે. મંદ મંદ શીતલ પવન વાઈ રહ્યો છે. રાધારમણ રાવટીમાં બીરાજયા છે. ત્યાં તો સોળે શણગારમાં સજ્જ, સ્વામિનીજી પધારી રહ્યાં છે. સ્વામિનીજીનું દર્શન થતાં જ, રૂપ-રસથી ભરેલા શ્રીહરિના કમનિય નેત્રોમાં, અનેરું કામણ અંજાય છે. પલકોના પિંજરમાં પુરાયેલા પ્રભુના નેત્રો, ખંજન પક્ષી બની ઉડાઉડ કરવા લાગે છે. અને શ્યામશ્યામાના નેત્રોનું તારામૈત્રક રચાઈ જાય છે. પ્રભુના નેત્રોને ખંજન પક્ષીની ઉપમા આપી, સૂર અને શબ્દના સ્વામિ સૂરદાસજીની લેખિનીએ આ પદમાં, અવધિ પાર કરી દીધી છે. સુમધુર રાગ કલાવતી, અને ત્રિતાલમા નિબધ્ધ, સાંભળિયે શયન સન્મુખનું આ પદ.

શ્રીશયન સન્મુખનું પદ. રાગ - કલાવતી. તાલ - ત્રિતાલ

(૪૩) ખંજન નયન રૂપ રસમાતે ॥ અતિશય ચારુ ચપલ અનિયારે

પલ પિજરા ન સમાતે ॥ ૧ ॥ ઉડુડુડ જાત નિકટ શ્રવણનકે ઉલટ ફિરત તાટંક

ફંદાતે ॥ સૂરદાસ અંજનમુણ અટકે ન તરુ અબહિ ઉડજાતે ॥ ૨ ॥

(૪૪) શ્રી શયન આરતીનું પદ :-

“લાલકે વદન પર આરતી વારુ

શયન આરતી સમયે નિકુંજમાં બીરાજેલા પ્રભુ, શ્રુતિ સ્વરૂપા પ્રજવનિતાઓનો આરતીનો મનોરથ પૂર્ણ કરી રહ્યા છે, તો બીજાબાજુ નંદમહેલમાં, મા યશોદને પણ પરમ સુખની પ્રાપ્તિ કરાવી રહ્યા છે. શયન આરતીનો સમય છે, ઝાંઝ, તાલ, ભેરી, મૃદંગ વાગી રહ્યા છે. રત્નજડીત કનકથાળમાં ઝળહળતી જ્યોતવાળી આરતી, શ્યામ-શ્યામાની જોડી પરથી મા યશોદ ઓવારી રહ્યાં છે. એકબાજુ આરતીનો ઉજ્જવલ પ્રકાશ, અને બીજાબાજુ કોટિ સૂર્યની ક્રાંતિને ઝાંખી પાડતી શ્રીહરિની કમનિય અંગ છબી-સકલ ભુમંડલના તિમિરનો નાશ કરનાર, લાલગિરિધરની રૂપછટા નિહાળતાં, કુંભનદ્યસજીના નેત્રો થાકતાં નથી. આવો રાગ કેદર અને ઝપતાલની સંગતમાં શોભતા શયનઆરતીના આ પદનો આનંદ લઈએ.

શ્રીશયન આરતીનું પદ રાગ-કેદર તાલ - ઝપતાલ

(૪૪) લાલકે બદન પર આરતી વાઠં ॥ ચારુ ચિતવન કરોં સાજ નીકી

યુક્તિ વાતી અગ્નિત ઘૃત કપૂરકી વારુ ॥૧॥ સંખધુની ભેરી મૃદંગ ઝાલર ઝાંઝતાલ

ઘંટાવાજે બહુત વિસ્તાઠં ॥નાઠં યુન સ્યામસ્યામા રસનકો સ્વાદ રસપરમ હરખત

ચમર કરડાઠં ॥૩॥ કોટિ ઉદ્યોતે રવિકાંતિ અંબઅંબ છવિ સકલ ભૂલોકકો

તિમિર ટાઠં ॥ દાસકુંભન પિય લાલનિરિધરનકો ઠપદેખ નયન ભર ભર

નિહાઠં ॥૩॥

(૪૫) શ્રી માનનું પદ :-

“મનાવત હારપરીરી માઈ.....”

માનના આ પદમાં, અચાનક રિસાયેલાં રાધાજીને, પ્રભુ, મિલન માટે સંદેશો પાઠવી રહ્યા છે. સંદેશવાહક બનેલી દૂતી, રાધાજીને સમજાવીને થાકી છે. વારંવારની આવન - જાવનથી શ્રમિત અને ક્રોધિત પણ બની છે. શ્રીહરિના માહાત્મ્ય કરતા, પોતાના જ માનને વધુ મહત્વ આપતાં રાધાજી સામે, પ્રતિશોધની ઇચ્છાથી, ક્રોધથી વક્ર બનેલી ભ્રુકુટીવાળી દૂતી, રાધાજીને, કૃષ્ણકન્ઠેયાની જ દુલ્હનિયા બનાવીને લાવવાનો, મનોમન સંકલ્પ કરી લે છે.

પરમાનંદધસજીની બાનીમાંથી પ્રગટેલું, આ માનનું પદ છે. જેનો રાગ છે બિહાગરો, તાલ છે ત્રિતાલ.

શ્રી માનનું પદ રાગ - બિહાગરો. તાલ - ત્રિતાલ

(૪૫) મનાવત હારપરીરી માઈ ॥ તૂ ચટતે મટ હોત ન રાઘે હો હરી

લેન પટાઈ ॥ ૧ ॥ રાજકુમાર હોયસો જાને કે નુરુહોય પટાઈ ॥ નંદનંદન કો

છાંડ મહાતમ અપની સાખબડાઈ ॥ ૨ ॥ ટોડી હાથચલીદે દૂતી તિરછી ઘોહ ચઢાઈ

પરમાનંદપ્રમુ કરોંની દુલ્હૈયા તો બાબા કી જાઈ ॥ ૩ ॥

(૪૬) શ્રી માન છૂટવાનું કે માનમિલાપનું પદ :-

“શ્યામાજુકો શ્યામ મનાયકે આવત.....”

માનુની રાધારાણીને મનાવવા શ્યામસુંદર જાતે પધારે છે. કલહના તોફાન પછી હવે મિલનની શાંતિ સ્થપાય છે. અનેક રહસ્યમય લીલા કરનારો આ સ્વામિ, કઇ અકળ લીલા દ્વારા રાધાજીને મનાવી લે છે. એતો એ નટવર જ જાણે, રાગ બિહાગના સૂરોમાં અને તાલઝપતાલમાં ગૂંથાયેલું, પ્રભુની રસલીલાનું વર્ણન કરતું શ્રી પરમાનંદદાસજી રચિત, આ માનમિલાપનું પદ માણીએ.

શ્રી માન છૂટવાનું ને મિલાપનું પદ. રાગ-બિહાગ. તાલ - ઝપતાલ

(૪૬) શ્યામાજુકો શ્યામ મનાયકે આવત ॥ જ્યોજ્યો કુંવરચલત

હૈલે હૈલે ત્યો ત્યો પાછેપાછે ઘાવત ॥ ૧ ॥ કબહુંક આરે કબહુંક પાછે નયનસો

નયન જુડાવત ॥ કબહુંક પંથકે તનિક તિનકાદૂર કરનકો ઘાવત ॥ ૨ ॥

કબહુંક લક્ષણતા રહીહૈ માનકી તારે અધિક છવિ પાવત ॥ જો મદમત્ત માતંબ

માતેવે ડરપત રહત મહાવત ॥ ૩ ॥ અતિશય શંક મોહન અતિ આતુર બાનિક

બહુત બનાવત ॥ પરમ રહસિ નિરિઘર રસલીલા જન પરમાનંદ ણાવત ॥ ૪ ॥

(૪૭) શ્રી પોઢવાનું પદ :-

“નીકી ઋતુ લાગત હૈ અતિ સીત કી.....”

શીતકાલનું સામ્રાજ્ય ચારેકોર ફેલાયું છે. ઠંડીમાં રાત્રિનો અંધકાર વધુ ધેરો બન્યો છે. માન-મિલાપ બાદ, શ્યામ-શ્યામા સુખસૈયામાં પોઢી રહ્યાં છે. શીતકાલના ફલસ્વરૂપે, રાત્રિના અંધકારની જેમ, પ્રેમપ્રવાહ પણ વધુ પ્રગાઢ બની રહ્યો છે. યુગલ સ્વરૂપનો આનંદ, પરમાનંદમાં પલટાઈ રહ્યો છે. શયનકક્ષના પ્રજ્વલિત દીપકો ઝગમગી રહ્યા છે. લલિતાદિક સખીઓ મધુર સ્વરે ગાન કરી રહી છે. આનંદ સ્વરૂપ રસાત્માના પરમ સુખમાં નિમિત્ત બનવાથી, હેમંત સખી પણ અતિ પ્રસન્ન છે. કારણકે સચ્ચિદાનંદ ધન પ્રભુની, દીવ્ય, મધુર, રસમયી લીલાના રહસ્યને જાણવાનું સૌભાગ્ય, કોઈ કોઈ વિરલા જ પ્રાપ્ત કરી શકે છે. સાંભળિયે શ્રી ગદાધરદાસજીની બાનીમાંથી પ્રગટેલુ, આ પોઢવાનું પદ. રાગ છે તિલંગ અને તાલ છે અધ્યા ત્રિતાલ.

શ્રી પોઢવાનું પદ રાગ-તિલંગ. તાલ - અધ્યા ત્રિતાલ

(૪૭) નીકી ઋતુ લાગત હૈ અતિ સીત કી ॥ અંસ ભુજા દે પોઢે

પિય પ્યારી બાત કરત રસરીત કી ॥૧॥ બન ગઝ એક રજાઈં ખીતર હોત પરસ્પર

જીતકી ॥ગદાધર પ્રભુ હેમન્ત મનાવત ચાહ બઢી નવ પ્રીત કી ॥૨॥

(૪૮) શ્રી ને, વિનંતી ને આશ્રયનું પદ :-

“ભૂલ જનજાય મન અનત મેરો.....”

શ્રી રસિકદાસજીના મનોભાવોને વ્યક્ત કરતું, વિનતી - આશ્રયનું આ પદ છે. ભક્તરૂઢ્ય અહીં એજ ઝંખે છે. આર્ત બનીને પ્રર્થના કરે છે, કે હે પ્રભુ મારા મસ્તક ઉપર આપનો કૃપામયહસ્તધરો, મારાભવ દુઃખનો નાશ કરી, મને આપની શરણમાં લો. હું મારા દેહ, ગેહ, લોક, પરલોક સહિત, આપના ચરણોની શીતલ છાયામાં આવ્યો છું. આપના ચરણનું શરણ છોડી, મારું મન બીજે ક્યાંય ન ભટકે એવી કૃપા કરો. હું આપને આશરે છું. હે શ્યામસુંદર, હાથ જોડી હું એટલું જ માંગુ છું, એજ વિનતી કરું છું, કે મને આપના ચરણકમલનો ઘસ બનાવો. રાગ-બિહાગ સ્વરોમાં શોભતું, અને કહેરવા તાલમાં સાંભળિયે આ વિનંતી - આશ્રયનું પદ.

શ્રી વિનંતી ને આશ્રયનું પદ. રાગ - બિહાગ તાલ-કહેરવા

(૪૮) મુલ જિનજાય મન અનત મેરો ॥ રહ્યો નિશદિવસ

શ્રીવલ્લભાધીશ વદ કમલસોં લાવ વિના મોલકો ચેરો ॥૧॥અન્ય સંબંધે

અધિક ડરપત રહ્યો સકલસાધન હુતિં કર નિવેરો ॥ દેહ યહ લોક પર -

લોકલોં મજો સીતલચરણ છાંડ અરુણેરો ॥૨॥ ઇતની માંત મહારાજ કરજોરકે

વેસોહ્યોં વેસો કહાજું વેરો ॥ રસિક શિરકર મવદુઃખ પરિહરો કરોકઠુના મોહિ

સ્મરનેરો ॥૩॥

(૪૯) આશ્રયની ધૂન :-

“ગોવિંદ મેરો હૈ, ગોપાલ મેરો હૈ.....”

ખૂબ સુંદર, સરળ ભાષાશૈલીમાં આલેખાયેલી, નિરોધ પ્રાપ્તિ માટે આ આશ્રયની ધૂન છે. ભગવાન સાથે દ્રઢનિષ્ઠાથી નીરોધ પામી ચુકેલું ભક્તરૂઢય ભાવભિવોર બની ગાઇ રહ્યું છે, કે, મસ્તક ઉપર મોરપિંછને ધારણ કરનારો એશ્રીનાથ, જે શ્રી - વલ્લભનો, શ્રી વિઠ્ઠલનો, શ્રી નંદન્યશોદ્ધ અને વ્રજભક્તોનો પ્રાણપ્યારો છે. જેણે ગોવર્ધનને ધારણ કર્યો છે, જે ગોપી-ગ્વાલોનો રખવાળો છે, એ ગોપાલ, એ ગોવિંદ મારો છે. ગો એટલે ઇન્દ્રિયો આ સમગ્ર વિશ્વમાં વસતા જીવોની ઇન્દ્રિયોનું નિયમન કરનાર, અંતર્યામી સ્વરૂપે રહેલો પરમાત્માજ ગોપાલ બન્યો છે.

ભક્તવત્સલ ભગવાન, ગોપાલ કહેવાય છે. કારણકે ગાય પ્રભુને અતિપ્રિય છે. આ ગૈયાઓના હિતમાટે, દિવસભર ગોચારણ કરે છે, ગિરિવરને ધરે છે. ઇન્દ્રમાનભંગ પ્રસંગે, સુરભિગાયના સ્તનમાંથી ઝરતી અમીધારાઓનાં અભિષેકને કારણે એ ગોવિંદ પણ કહેવાયો છે-એ ગોવિંદ મારો છે, એ ગોપાલ મારો છે, ભાવભિવોર બની માણીએ આ સુંદર ધૂનને.

મોર મુકુટ કટી કાછની, ઓર ઉર બૈજંતીમાલ.

યહ બાનીક મેરે મન બસો સદા બિહારીલાલ.

ધૂન :-

(૪૯) ગોવિંદ મેરો હૈ, ગોપાલ મેરો હૈ

શ્રી યમુનાજીકો પ્યારો, શ્રીનાથ મેરો હૈ, ગોવિંદ મેરો હૈ, ગોપાલ મેરો હૈ.

શ્રી વલ્લભલાલજીકો પ્યારો, શ્રીનાથ મેરો હૈ, ગોવિંદ મેરો હૈ ગોપાલ મેરો હૈ.
 શ્રી વિહ્વલનાથજીકો પ્યારો, શ્રીનાથ મેરો હૈ, ગોવિંદ મેરો હૈ ગોપાલ મેરો હૈ.
 જાને મોર મુકુટ ધાર્યો, વો શ્રીનાથ મેરો હૈ, ગોવિંદ મેરો હૈ ગોપાલ મેરો હૈ.
 શ્રી યશોદા મૈયાકો દુલારો, શ્રીનાથ મેરો હૈ, ગોવિંદ મેરો હૈ ગોપાલ મેરો હૈ.
 શ્રી નંદરાયજીકો પ્યારો, શ્રીનાથ મેરો હૈ, ગોવિંદ મેરો હૈ ગોપાલ મેરો હૈ.
 શ્રી ગોપી-ગ્વાલનકો રખવારો, શ્રીનાથ મેરો હૈ, ગોવિંદ મેરો હૈ ગોપાલ મેરો હૈ.
 જાને ગિરિગોવર્ધન ધાર્યો, શ્રીનાથ મેરો હૈ, ગોવિંદ મેરો હૈ ગોપાલ મેરો હૈ.
 વ્રજભક્તનકો પ્રાણ પિયારો, શ્રીનાથ મેરો હૈ, ગોવિંદ મેરો હૈ ગોપાલ મેરો હૈ.
 શ્રી. વલ્લભકૃપાકીર્તન મંડળના વિદ્યાર્થીવૃંદ દ્વારા રજૂ થયેલી આ આશ્રયની ધૂન સાથે જ
 “શીતકાલ સુહાવનો ” કેસેટનું અહીં સમાપન થાય છે. કીર્તનકાર શ્રી યમુનાપ્રસાદજી શર્મા,
 લેખિકા અને ઉદઘોષિકા શ્રીમતી કલ્પના શાહ, પરિષદના સર્વ આયોજકો, શંખનાદવાદક શ્રી
 સુરેશજી મુખિયા, ઝાલર ઘંટા વાદક શ્રી વલ્લભ મુખિયા, સારંગીવાદક શ્રી. વી. ટી. સ્વામિ,
 તબલા અને મૃદંગવાદક - શ્રી સૂર્યકાંત જાધવ, તાનપુરાવાદક કુ. ખ્યાતિ દ્વારકાદાસ,
 બાંસુરીવાદક શ્રી ભગવતિપ્રસાદ ભટ્ટ અને સાઈડ રીધમ વાદક શ્રી હીતેન પાઠકના સર્વ
 વૈષ્ણવાંને સાદર ભગવત સ્મરણ.

અહીં એક વસ્તુ સ્પષ્ટ કરવી આવશ્યક છે કે, નિરોધ પ્રાપ્તિ માટે, પ્રભુની દીવ્યલીલાઓમાં
 અવગાહન કરવું અતિ આવશ્યક છે. આ દીવ્યલીલાઓની અનુભૂતિ માટે કીર્તનો એ અતિ
 સબળ માધ્યમ છે. આ કીર્તનોના રસપાન દ્વારા નિરોધ પ્રાપ્તિ કરી શકાય એ હેતુથીજ
 “શીતકાલ સુહાવનો” કેસેટમાં પ્રભુની

અષ્ટ્યામ સેવાની લીલાઓને આવરી લેતાં, પચાસ જેટલા કીર્તનો રજૂ કરવાનો પ્રયત્ન કર્યો છે. ફરી એકવાર સર્વ વૈખાણેને સાદર ભગવત્ સ્મરણ. અંતમાં રજૂ કરીએ છીએ સદ્ય સુહાગન રાગ ભૈરવિના સૂરોમાં, અને તાલ ત્રિતાલમાં ગૂંથાયેલું, આ આશ્રયનું પદ.
આશ્રયનું પદ :-

(૫૦) રાગ - ભૈરવ તાલ - ત્રિતાલ

તરેટી શ્રી. ગોવરધનકી રહીયે, નીતપ્રતિ મદનગોપાલલાલકે, ચરણકમલ ચિત લેયે. (૧)

તન પુલકિત, વ્રજરજમે લાંટત ગોવિંદ કુંડમે ન્હયે.

રસિકપ્રીતમ હિતચિતકી બાતે શ્રી. ગિરિધારીજીસોં કહીયે (૨)